

„Najprije u Antiohiji nazvaše učenike hrišćanima.“ DJELA 11:26

Antiohija

mart/april 2021.

broj 170

**EVO, ČINIM NEŠTO NOVO;
VEĆ NASTAJE,
ZAR NE OPAŽATE?**

KNJIGA PROROKA ISAJE 43:19

Antiohija nije zamena za čitanje i proučavanje Biblije, niti za molitvu i zajedništvo sa drugim vernicima, što su veoma važne stvari za naš odnos sa Gospodom, duhovni rast i napredak.

Molimo vas da imate razumevanja ukoliko pronađete greške u Antiohiji. Nismo savršeni i grešimo. Ono što ne valja odbacite, a ono što je dobro prihvatite, primenite i prenesite drugima.

ANTIOHIJA SE FINANSIRA
DOBROVOLJNIM PRILOZIMA
SVOJIH ČITALACA
MOLIMO VAS DA RAZMOTRITE
DA LI POSTOJI MOGUĆNOST
DA FINANSIJSKI POMOINETE
ANTIOHIJU
HVALA

Štampanje i distribuciju ovog broja su finansijski pomogli
Evangeoska crkva iz Kikinde, i vjernici iz Šida i Rijeke.

Izdavač : Evangeoska crkva Banjaluka | **Adresa** : Poštanski fah 34, 78102 Banjaluka, RS/BiH
Kontakt telefon : +387 [0]65 535 931 | **Tiraž** : 1000 | **Štampa** : Minerva, Subotica

DISTRIBUCIJA

Srbija : Miroslav Čobrda +381 [0]64 405 4744 | **Hrvatska** : Miroslav Fic +385 [0]91 739 0191

ISUSOVA BRAĆA

*Zbog toga se ne stidi da ih naziva
svojom braćom.
(Jevrejima 2:11)*

Kada sam bio gimnazijalac, jednom mi je moja majka rekla da bih trebao sa svojim bratom da idem u grad radi neke nabavke.

„Gde je?“ - pitao sam.

„Čeka te napolju!“

Da, stajao je tamo, ali bio je prilično prljav. Na njegov izgled nisam imao nikakav komentar. Bio je u tim godinama, kada čoveku nije važan spoljašnji izgled. Ja, nasuprot njemu, bio sam u dobu, kada je čovek manje - više tašt. Da, ja sam se stideo da idem sa svojim bratom.

Zaista, kakve nas vidi Gospod Isus? U Njegovim očima smo sigurno veoma prljavi, kao što je bio moj brat u mojim očima. Kakve li nas vidi? Zle, sebične, lukave, neljubazne, bezbožne ličnosti? On bi imao dovoljno razloga da se nas stidi.

Pisac poslanice Jevrejima koga je pokorilo čudo Isusove ljubavi, rekao je još i ovo: „Zbog toga se ne stidi da ih naziva svojom braćom.“ Ko pripada Isusu i u Njegovom svetlu vidi sebe, taj mora svakog jutra da se moli: „Zahvaljujem Ti Gospode što me još uvek nazivaš svojim bratom!“

Interesantno je da u latinskom prevodu ovaj tekst glasi: „Neće biti izbačen iz ravnoteže.“ Mi smo često izbačeni iz ravnoteže, kada vidimo, kako hrišćani sramote svoga Gospoda. Možda bismo trebali da razmišljamo o tome kako bi naše neljubaznosti, laži i svade htele da „izbace“ našega Gospoda iz ravnoteže. On je postojan. I dalje nas naziva svojom braćom. I to je zaista iznenađujuće.

Gospode, zahvaljujemo Ti, što tako odlučno stojiš uz nas iako smo bezvredni. Amin.

Vilhelm Buš

NADA

Bez nade u Boga, nema mnogo toga što možeš uraditi, ali sa nadom u Boga, nema mnogo toga što ne možeš uraditi.

Posvećeno čitanje i proučavanje Riječi pokazuje nam šta se dešava kada se Božija djeca usude da žive sa nadom. Kroz Stari i Novi zavjet, srećemo obične ljude – ljude sa manama i neuspjesima kao što smo i mi – kako prevazilaze nemoguće situacije zato što su izabrali da vjeruju da Bog ima na vidiku nešto nevjerovatno... Oni stavljaju svoju nadu u Njega.

Iako su jevrejska djeca mnogo generacija bili robovi u Egiptu, nada u slobodu je ono što je Mojsija navelo da sanja o oslobođenju od svojih okrutnih opresora.

Dok se izraelska vojska u strahu od Golijata krila u rovovima, David je zbog nade u pobjedu pitao: „Šta će biti čovjeku koji ubije ovog Filistejca i makne sramotu sa Izraela?“ (1. Samuelova 17:26)

Dok je Haman kovao zavjeru da ubije Esterin narod, njoj je nada dala hrabrost da prekrši

ustaljene norme i da zatraži sastanak sa kraljem.

Zbog nade da je Isus obećani Mesija, obični ljudi su ostavljali poslove, prijatelje, pa čak i porodicu i pratili su Isusa do krsta.

Da li vidiš kako je priroda nade takva da probija barijere i razbija granice? U svakom od ovih biblijskih primjera, nada je mnogo više od motivišuće misli ili sanjarenja. Nada je neukrotiva Božija oluja koja govori da sa Bogom ništa nije nemoguće.

Za Mojsija nada je kidala lance. Za Davida, nada je postavila pitanje za koje niko drugi nije imao hrabrosti. Za Esteru, nada je imala vjere da je Bog može upotrijebiti protiv svih nedaća da spasi svoj narod od uništenja. Za Isusove učenike, nada im je dala hrabrosti da „uhvate“ novi život i postanu oni koji mijenjaju živote.

Život bez nade i nije neki život. Može se reći da si samo

oprezan, ali u stvari se samo plašiš. Plašiš se da budeš povrijeđen, plašiš se razočaranja, plašiš se da pokušaš. Možda je strah realan. Vjerovatno si ranije bio jako povrijeđen i iskusio si mnogo razočaranja i obeshrabrenja. Iskustvo ti govori da se nikada ništa neće promijeniti, ali Božija Riječ nam govori nešto drugo. Govori nam da je sa Bogom sve moguće!

Vrijeme je za promjenu! Vjeruj Bogu dovoljno da bi se mogao nadati najboljem: najboljoj vezi, najboljoj mogućnosti, najboljem braku, najboljim vijestima, najboljem ishodu, najboljem životu. Očekuj da ti se danas dogodi nešto dobro! Bog želi da imaš najbolji mogući život. Ako si ikada sumnjao da je to istina, samo se prisjeti da je On dao svoje najbolje kada je poslao Isusa. Isus je umro da bi ti, ako prihvatiš dar spasenja, mogao da uživaš u vječnosti na nebesima; ali je takođe umro da

možeš da uživaš u dobrom životu i ovdje na zemlji.

U Jovanu 10:10, Isus je rekao: „Ja sam došao da imaju život i da ga imaju u izobilju.“

Kada se usudiš da podigneš svoju nadu, stvari u tvom životu će početi da se mijenjaju. Vjera će porasti, radost će se vratiti, a mir će da vlada. Ako se možeš zadovoljiti time da samo preživljavaš ili misliš da ne može bolje ili da za tebe nema sreće, onda vjerovatno treba da zanemariš ovo što čitaš. Ali ako si spreman za promjenu – ako si spreman na nešto bolje – nastavi da čitaš. Nada zna kako

da na prelijep način preokrene živote svih onih koji je prigrlje. Ona je katalizator ideja i mašte (Priče Solomonove 24:14), sidro koje nas pričvršćuje dok bjesne životne oluje (Jev. 6:19), pouzdanje koje nas podstiče da izgradimo bolji život (Priče Solomonove 23:18), i utjeha koju imamo kada znamo da nismo sami (Rimljanima 5:5).

Ako ti ovo dobro zvuči, budi dovoljno hrabar da uradiš nešto što dugo nisi: Podigni nadu. Biće ti drago što jesi, jer Bog čeka da bude milostiv prema tebi.

Joyce Meyer

Prevela Sonja Rakić, Banjaluka

NAŠA LJUBAV, BRIGA, PAŽNJA...
IMAJU GRANICE.
BOŽJA LJUBAV, BRIGA, PAŽNJA...
NEMAJU GRANICE!

AGAPE

GLADNI BOGA

Bog će se otkriti onima koji ga traže svim svojim srcem. Sjetite se, Bog je Izraelcima rekao da ih je doveo u pustinju da ih ponizi i da postanu gladni njega. Međutim, umjesto da postanu gladni Boga poput Jošue, Izraelci su bili gladni stvari koje je Bog uklonio od njih. Stoga, kada im se otkrio, kao što je učinio i sa Mojsijem, nisu čeznuli za njim. Zapravo, odbacili su ga. U Ponovljenom zakonu čitamo:

A onda, kad čujete glas iz tmine, dok je brdo plamtjelo u ognju, k meni pristupiše svi vaši

plemenski glavari i vaše starješine pa rekoše: 'Jahve, Bog naš, očitovao nam je, eto, svoju slavu i svoje veličanstvo; čuli smo njegov glas iz ognja; danas smo vidjeli da čovjek može ostati na životu iako mu Bog govori. A sad, zašto da umremo? Ovaj bi nas veliki oganj mogao proždrijeti; budemo li dalje slušali glas Jahve, Boga svoga, mogli bismo umrijeti. Jer koji je smrtnik ikad slušao glas Boga živoga kako govori iz ognja – kao mi – i ostao na životu? Ti se primakni i slušaj sve što će ti reći Jahve, Bog naš. A onda ti nama kaži sve što

tebi Jahve, Bog naš, kaže, i mi ćemo to poslušati i izvršiti (Pnz 5:23-27).

Bog im se želio otkriti u pustinji, kao što se otkrio i Mojsiju, ali oni su uzmaknuli od njega, zatraživši od Mojsija: „Ti se primakni i razgovaraj s Jahvom, a onda nam prenesi što ti kaže i mi ćemo ga poslušati.“

Nažalost, narod nikada nije upoznao Jahvu, samo su znali o Njemu. Zato nikada nisu mogli učiniti ono što im On zapovijeda. Budući da ga nisu poznavali, nikada nisu dospjeli u zemlju koja im je obećana i pomrli su u pustinji.

Kad nas Bog dovede u pustinju, kao što je doveo Ivana, Mojsija, Davida, Josipa, Pavla i druge, učinit će to da nas iskušaja, da vidi hoćemo li čeznuti za Njim ili za udobnostima i zadovoljstvima koja nam je uskratio. Jakov kaže:

Molite i ne primajte jer zlo molite u pohotama svojim potratite. Preljubnici! Ne znate li da je prijateljstvo sa svijetom neprijateljstvo prema Bogu? Ko god dakle hoće da bude prijatelj svijeta, postao je neprijatelj Božji. Ili mislite da Pismo uzalud veli: Ljubomorno čezne za du-

hom što ga nastani u nama? A daje on i veću milost. Zato govori: Bog se oholima protivi, a poniznima daje milost. Podložite se dakle Bogu! Oduprite se đavolu i pobjeći će od vas! Približite se Bogu i on će se približiti vama! Očistite ruke, grešnici! Očistite srca, dvoličnjaci! (Jakov 8:7-8).

Kada se približimo Bogu s namjerom da ga tražimo svim svojim srcem, i On će se približiti nama. Izraelce su više zanimala njihove vlastite želje (požude) nego Božje. Bili su preljubnici i preljubnice, tražeći udobnost i sigurnost ovoga svijeta. Vrlo brzo su zaboravili da nikakav luksuz ni raskoš nije mogao spasiti Egipćane niti njihovu vojsku.

Bog kaže da moramo napraviti dvije stvari da bismo mu se približili. Prvo, moramo očistiti svoje ruke. Druga poslanica Korinćanima 7:1 kaže: „Dakle, budući da imamo ta obećanja, očistimo se, ljubljeni, od svake ljađe tijela i duha, te dovršimo posvećenje u strahu Božjemu.“ Grijeħ nas odvaja od Boga: „Nego su opačine vaše jaz otvorile između vas i Boga vašega. Vaši su grijesi lice njegovo zastrli, i on vas više ne sluša“ (Izaija 59:2).

Drugo, moramo očistiti srca. Za to je ključno ono što Jakov kaže: „Očistite srca, dvoličnjaci“ (4:8). Dvolični ljudi stalno osciliraju između života u Duhu i života u tijelu. Nisu usmjerili misli i osjećaje na Božje stvari. U Kološanima 3:1-2 piše: „Ako ste uskrsli s Kristom, tražite što je gore, gdje Krist sjedi zdesna Bogu! Za onim gore težite, ne za zemaljskim.“

Osjećaji su vam usmjereni na ono što revno tražite i za čim težite. Ključna riječ je „usmjereni“. Kada žena ode kod frizerke da joj napravi minival, svaka dlaka biva kemijski izmijenjena ne bi li se ukovrčala. Kosa joj postaje kovrčava jer je svaki pramen ukovrčan. Možete je vući za kosu ne biste li je izravnali, ali kad popustite pritisak, kosa će se ponovno vratiti u prvobitnu poziciju.

Ljudi mogu ići u crkvu, pjevati u timu za slavljenje i sudjelovati u kršćanskim aktivnostima, ali na šta misle kad ne rade nešto „kršćansko“? Na ono na šta su usmjereni. Čim izađu iz crkve, napustivši crkvenu atmosferu, njihove će se misli vratiti na ono na što su usmjerene, poput kovrča one žene koja je napravila minival.

Razgovaramo s mnogima koji pjevaju u timovima za slavljenje, zapisuju bilješke za vrijeme propovijedi i čak sudjeluju u raznim crkvenim službama. To nisu loše stvari, naravno, ali između crkvenih službi i volontiranja jedino o čemu razgovaraju je novac, sport, odjeća, šta je novo na društvenim mrežama, hobiji, suprotni pol, hrana, šoping, najbolja aplikacija na mobitelu i ostale svjetovne stvari. Razvedre se kada o tome razgovaraju, dok na čitanje Biblije, molitvu, služenje drugima, pa čak i na odlazak u crkvu, gledaju kao na nešto što moraju raditi.

Kada se muškarac zaljubi u ženu i kada se zaruče, ne morate mu reći da misli na nju i razgovara s njom. Ona mu je stalno u mislima i s posebnim tonom u glasu izgovara njeno ime. I to zato što su njegovi osjećaji, tj. srce, usmjereni na nju. Njegov um nije podijeljen. Ne misli na drugu ženu. Zaljubljen je!

David u Psalmu 16:8 kaže: „Jahve mi je svagda pred očima.“

Um mu nije bio podijeljen. Njegovo je srce bilo čisto. Ništa drugo nije volio kao Gospoda. Njegova je ljubav za Boga zasje-

nila sve dobro što bi mu ovaj svijet mogao ponuditi. Idol je sve što volimo, što nam se sviđa ili čemu vjerujemo više nego Isusu. David piše:

Ko će uzići na goru Jahvinu, ko će stajati na svetom mjestu njegovu? Onaj u koga su ruke čiste i srce nedužno: duša mu se ne predaje ispraznosti, i ne kune se varavo (Psalam 68:7-4).

Osoba koja ne voli, kojoj se ne sviđa i koja ne vjeruje ničemu više nego Isusu, čistog je srca. Isus u Matejevom evanđelju 10:37 kaže: „Ko ljubi oca ili majku više nego mene, nije mene dostojan. Ko ljubi sina ili kćer više nego mene, nije mene dostojan.“

Nemojmo, dok smo u pustinji, biti poput Izraelaca koji su toliko voljeli svoje zemaljske

živote da su propustili priliku da upoznaju Boga.

U Knjizi proroka Izaije 35:1-2 piše:

Neka se uzraduje pustinja, zemlja sasušena, neka kliče stepa, neka ljiljan procvjeta. Neka bujno cvatom cvate, da, neka od veselja kliče i neka se raduje. Dana joj je slava Libanona, divota Karmela i Šarona; oni će vidjeti slavu Jahvinu, divotu Boga našega.

U pustinji se otkriva slava Jahvina! Pridružimo se svim velikim svecima koji su tamo bili prije nas! Približimo se Bogu čistim rukama i čistim srcem, poput Davida, Mojsija, Pavla, Josipa i drugih velikih Božjih muškaraca i žena!

John Bevere

Iz knjige BOŽE GDJE SI?!

PROLAZI VANJSKI OBLIK OVOG SVIJETA

Ima jedna priča o kralju, koji je na samrtni uručio poseban prsten svome sinu, nasljedniku na prijestolju.

„Vidiš sine”, pokazivao je kralj na prsten, „kada ti bude najteže u životu, otvori gornji poklopac na prstenu.”

Sin je držao dragocjeni prsten u ruci i slušao pažljivo.

„Ali i kada ti bude i najljepše u životu”, dodao je otac, „takođe otvori poklopac.”

Mladi je kralj, nakon očeve smrti, krenuo u osvajanja. Pao je u zarobljeništvo. Proživljavajući najteže životne trenutke, otvorio je poklopac prstena. Sa unutrašnje strane je pisalo: „I ovo će proći.”

Tako je i bilo: poslije nekog vremena oslobođen je iz zarobljeništva. Vrlo je uspješno osvajao nova područja. Oženio se prekrasnom djevojkom i sreći nije bilo kraja. Očev mu je prsten još uvijek bio na ruci. Otvorio je poklopac i pročitao: „I ovo će proći.”

Na prolaznost života ukazuje i Biblija. Pogledajmo šta su apostoli zapisali. „Svaki je, naime, čovjek kao trava”, naglašavao je Petar u svojoj Prvoj poslanici, „sva njegova slava kao cvijet od trave: trava se osuši i cvijet joj otpadne...” (1. Petrova 1:24) Pavle je u svojoj Prvoj poslanici crkvi u Korintu upozoravao da je vrijeme kratko. (1. Korinćanima 8:29). Zato je u nastavku

napominjao da ne treba pridavati previše pažnje spoljašnjim okolnostima. „Oni koji plaču”, neka znaju – kao da je htio reći, da će vrijeme žalosti proći i stoga neka tugovanju ne pridaju previše važnosti; neka se ponašaju „kao da ne plaču”.

„I koji se raduju, kao da se ne raduju”, pisao je Pavle. „I koji kupuju, kao da ne posjeduju: i koji uživaju ovaj svijet, kao da ga ne uživaju” (1. Korinćanima 7:30-31). Zaključio je da prolazi vanjski oblik ovoga svijeta.

„Ah, kako su godine prohujale”, reći će mnogi, a neki i dodati: „Jedva da su ostale i uspomene.” Sjećam se iz tog prohujalog razdoblja svog vremena plača, kao i vremena radosti. Moje je djetinjstvo povremeno prolazilo u napetoj porodičnoj atmosferi.

Koliko smo samo puta sestra, mama i ja nervozno iščekivali očev povratak iz sela! Hoće li se vratiti do ponoći? Hoće li biti strašno pijan ili će to biti podnošljivo? Hoće li biti mira? Hoćemo li morati bježati iz kuće i potražiti sklonište u susjedstvu?

Dobro bi nam u to vrijeme došao prsten s natpisom: „I ovo

će proći.” Ili da sam tada više razmišljao o riječima apostola Pavla da i oni koji plaču budu kao da ne plaču. No, postoji i druga strana medalje, ona ljepša. Kada sam – po Božjoj milosti – dobio priliku otputovati u Ameriku, mojoj sreći nije bilo kraja. Dok se avion spuštao, uzbuđeno sam kroz prozorčić posmatrao nebodere velikog grada.

„To je čudesno”, srce mi je podrhtavalo od sreće, „vidim one visoke nebodere, koje sam samo u filmovima mogao gledati!” Nisam siguran jesu li se astronauti više radovali spuštanju na površinu mjeseca ili ja, kao dijete sa sela, spuštanju među nebodere.

Prijatelj me je vozio autom od aerodroma prema gradu. Kada smo zašli među nebodere, počeo se izvinjavati zbog velike gužve. Odgovarao sam mu uzbuđeno: „Samo ti polako. Meni savršeno odgovara gužva i zastoj u saobraćaju, jer onda duže mogu iz blizine posmatrati nebodere.” Mislio sam da će radosni trenuci i razgledavanje nebodera trajati vječno. Tada mi nije izgledalo da će i to proći. No, tri su mjeseca među neboderima prošla brzo i ja sam

se vratio svakidašnjici života. Kada smo žalosni, izgleda nam da će žalost trajati vječno. Kada smo radosni, isto nam tako izgleda da će radost trajati vječno. No iskustvo kazuje: I jedno i drugo će proći.

Dragi prijatelju, vrijeme je kratko, usponi i padovi se prepliću. Molim te, otvori svoju dušu za Božji tihi govor i upliv vječnih vrijednosti na tvoju nutrinu. Dok prolazi vanjski oblik ovoga svijeta, ti i ja trebamo čvrsti oslonac, koji neće biti podložan promjenama i prolaznosti.

„Riječ Gospodnja zauvijek ostaje,” (1. Petrova 1:24) zaključio je Petar, onaj isti apostol koji je prolaznost čovjekova života usporedio sa travom koja se osuši.

A znaš li ko je ovo izrekao: „Nebo će i zemlja proći, ali riječi moje neće proći?” (Matej 24:35). To je rekao Isus Hrist dok je govorio o svršetku svijeta i svom ponovnom dolasku. Božji Sin upravo ima riječi za tebe.

„Zaista, zaista, kažem ti”, riječi su Božje za najskrovitiji dio tvog bića, „ako slušaš moju riječ i vjeruješ onome koji me posla-

o, imaš vječni život. Ti ne dolaziš na sud, već si prešao iz smrti u život” (Jovan 5:24). Isus upozorava da će doći trenutak kada će svi koji počivaju u grobovima čuti njegov glas, te izići iz njih: „Koji su činili dobro, na uskrsnuće – na život; a koji su činili zlo, na uskrsnuće – na propast” (Jovan 5:29).

Neko je rekao da ćemo na smrtnom času vidjeti sve što smo mislili, govorili i radili, kao i to šta smo trebali misliti, govoriti i raditi da smo koristili svu Božju milost. Vidjećemo kako su naše riječi i djela djelovali na druge ljude, i otkriće se nakana srca u svakom djelu. Stoga nemojmo da nas osjećaji kajanja zateknu u času kada život više nećemo moći vratiti unatrag.

Nemoj dozvoliti da sa one strane života dokučiš da ti je uskraćeno vječno blaženstvo. Tuguješ li ili se raduješ, jesi li u školi ili na radnom mjestu, pripremaš li svadbu sinu ili kćeri, gradiš li ili rušiš kuću – to će proći. Ali će te zateći trenutak kada ćeš se naći sa svojim Stvoriteljem oči u oči – suočen sa vječnim životom ili propašću. Prolazne stvari neće imati nikakvu vrijednost. To dobro izra-

žava Louisa Jacques u ličnim zapisima, gdje donosi riječi koje je osjetila kao Isusovu poruku nutrini njene duše. Pogledajmo ih:

„U času smrti neće biti važno kako si provodio život izvana. Da, daćeš račun kako si odgovorio na svoje dužnosti, ali to nije najvažnije. Najvažnije je to što se u tvom životu zbivalo između tebe i mene, u tvojoj duši. Život ti je bio dan za tu svrhu!”

O, da, doći će trenutak kada se život više neće mjeriti po prolaznosti već po vječnosti. Doći će trenutak kada se život neće mjeriti po onome što si učinio izvana, već po tome je li tvoj Stvoritelj i Spasitelj živio u tebi iznutra. Stoga ne zanemari Božji govor nutrini tvoje duše.

Prije nego što prioneš uz stvari ovoga svijeta, čiji vanjski oblik prolazi, uzmi Bibliju, Riječ Božju, i još jednom čuj onoga koji ima vlast dati ti vječni život. Čuj onoga koji određuje ko-

je su stvari vječne a koje prolazne; koje su stvari vrijedne a koje bezvrijedne. Prije nego te blještavilo i sjaj vanjskoga svijeta privuče k sebi, priđi bliže onome koji te iz smrti može povesti u život i čuj riječi koje praštaju, iscijeljuju bolesnoga, krijepe nemoćnoga, hrane gladnoga. A patnje, radosti, uspone i padove, uspjehe i neuspjehe, nadanja i razočaranja posmatraj kroz riječi apostola Pavla: „To je samo sjena stvarnosti koja je imala doći, a stvarnost je Hrist“ (Kološanima 2:17).

Pozivam te da tvoj oslonac bude Hrist. On će ti govoriti kroz Sveto Pismo. I osjetićeš onu ljubav, koju je osjetila i već spomenuta Louisa Jacques, te je izrazila sljedećim riječima, kao Isusovu poruku njenoj duši: „Jedina je stvarnost samo ovo: ljubim te i čuvam. Za sada i za vječnost. Sve ostalo valja podnositi blago i strpljivo. To su samo kratkotrajne slike koje oko tebe prolijeću. Ali ja

ostajem. Ljubim te i čuvam te.“

Evo još jedne priče o kralju. Ovaj je kralj, u cvijetu zdravlja, svojoj dvorskoj ludi poklonio kapu sa zvončićima i palicu.

„Dajem ti kapu i palicu“, rekao je kralj svojoj dvorskoj ludi, „uz uslov da ih ti daš onome, koji će se pokazati luđim od tebe.“

Dvorska luda je primila kraljev dar. Onog dana kada je kralj ležao na samrti, luda je stajala pokraj njegova kreveta.

„Sigurno ste se“ – rekla je dvorska luda umirućem kralju - „dobro pripremili za to veliko putovanje i pobrinuli se za vaš doček tamo.“

„Ne“, odgovorio je kralj, „to me i brine. Ne znam kako ću ta-

mo biti dočekan.“

„Ah“, uzdahnula je dvorska luda, „kada ste trebali otputovati samo na jedan dan, slali ste glasnike da vam pripreme put i doček. A za ovo veliko putovanje, na mjesto gdje ćete ostati zauvijek, zar niste učinili nikakvu pripremu?“

Prije nego što je izašao iz kraljeve sobe, dvorska luda mu je predala svoju kapu i palicu. Ostavio je kralja s riječima: „To vam zasluženno pripada, jer ste se pokazali luđim nego što sam ja. Ja nikada nisam bio tako lud.“

Vlado Pšenko, Vukovar

SJEKIRA

Promišljanja o životu i ličnoj vjeri

I učini da sjekira ispliva.

2. Kraljevima 6:6

Sjekira bijaše prividno beznadno izgubljena, a ime Gospodnje omalovažavano. Uprkos svakom očekivanju podigla se sjekira iz dubine rijeke i počela plivati. Šta je ljudima nemoguće, Bogu je moguće.

Znao sam brata u Hristu koji je prije nekoliko godina bio pozvan prihvatiti posao koji je bio iznad njegovih snaga. Izgledalo je nemoguće to savladati. Ali kad je bio pozvan, njegova vjera je porasla.

Drugi Božji sluga zapao je u ozbiljne novčane poteškoće. Nastojao je izmiriti svoje dugove, štedio je na onim stvarima koje su najnužnije za život, ali se nije mogao izvući iz poteškoća. Žalio se u svojoj nevolji prijateljima, ali ni oni mu nisu mogli pomoći. Konačno ga je vjera dovela nepogrešivom Pomocniku, i gle, problem je bio

pobijeđen, putevi su se otvorili i, *sjekira je isplivala.*

Treći je opet trebao riješiti poseban slučaj ljudske izopačenosti. Razmišljao je, korio, opominjao, pozivao i razgovarao, ali sve uzalud. Stari Adam je bio suviše jak za mladog Melanhtona! Tvrdokornost nije htjela popustiti. Zdušno se borio u molitvi i konačno je primio odgovor s neba. Srce je bilo slomljeno — *sjekira je isplivala.*

Dragi prijatelju, zašto si očajan? Kakva poteškoća te danas muči? Donesi sve pred Gospoda. Bog davnih proroka još živi i pomaže svojim vjernima. On neće dozvoliti da oskudijevaš ni u jednom dobru. Samo vjeruj u Gospoda nad vojskama! Približi mu se u ime Isusa i *sjekira će isplivati.* I gledaćeš kako prst Božji čini čuda za svoj narod. Po tvojoj vjeri opet će sjekira isplivati.

C.H.Spurgeon

Priložila Estera R., Banjaluka

BOLJI UVID U NAŠ HOD KAO DJECE BOŽJE U OVOM SVIJETU

*Kako je blažen čovek kome je u tebi
snaga, onaj čije srce želi k tebi da
putuje.*

Psalam 84:5

Mi svoju snagu imamo u Onome koji je usmjerio naša srca na „hodočašće“ (to jest na hodanje Njegovim putevima). Moramo biti svjesni da gdje god da idemo, imamo neke odnose sa drugim ljudima. Važno je shvatiti da svi zajedno živimo u palom svijetu, i zato ne možemo očekivati da ćemo živjeti savršen život izolovan

od ove stvarnosti! Međutim, najbolje što možemo učiniti je prihvatiti ruku koju nam Bog pruža, kako bismo mogli dobiti zaštitu da budemo „prekriveni“ Isusovom krvlju - kako bismo mogli bezbjedno hodati putevima koje On ima za nas. (Neprijatelj je sada izgubio pravo da nas vodi!)

Bog ima plan za svakog od nas, i samo On ima potpuni uvid i vidi cijelu sliku, poput ogromne slagalice. Ne živimo u vakumu! Zbog toga je toliko

važno da Njegovu volju i Njegov plan tražimo i postavljamo iznad naših sebičnih puteva! Isus je najbolji primjer. On se kao Sin Božiji i „drugi Adam“ rodio na ovaj svet s neokaljanim (čistim) tijelom koje bi trebalo da se prinese za grešnike, kao poslednje žrtveno jagnje. Tada je Izrael, od Boga izabrani narod (koji je trebalo da pokaže Njegovu volju), postao glavna meta đavola na ovoj planeti. Đavo je pao sa Neba jer je želio, u svom ponosu, da bude najveći, i od svog pada je radio na tome da čovečanstvo spusti na svoj nivo! Tada mu je dato carstvo „drugog neba“, gdje se nalaze sunce, mjesec i zvijezde! Zanimljivo je shvatiti da različite religije, kao i različite zastave/simboli mnogih naroda sadrže ta nebeska tijela (na primjer o tome se govori i u poslanici Efescima u 6. poglavlju).

Biblija upozorava protiv davanja previše pažnje tamnoj strani, jer joj tako „dajemo moć“! Upozorenja o tome možete naći i u Mojsijevom poslednjem govoru narodu, u Ponovljenom zakonu 17. poglavlju.

Možete pogledati i šta se dogodilo nedugo nakon potopa kada je čovečanstvo ponovo

počelo da raste. Sagradili su Vavilonsku kulu kako bi se klanjali „nebeskoj vojsci“! Tada je Bog odlučio da pomiješa jezike i da podijeli ljude na različite nacije (Postanak 11).

Sada, u naše sadašnje vreme, možemo vidjeti da čovečanstvo još jednom pokušava da se okupi oko Vavilonske kule! Takođe, danas možemo vidjeti pogrešnu upotrebu duge i njenih boja, protivno Božjim putevima.

Da, biće kao u Nojevo vreme (Matej 24:37) prije nego se Isus vrati! Budimo budni i radujmo se činjenici da Bog zna kako i gdje da nas postavi, tamo gdje pripadamo u slagalici koju sada postavlja na ovom svijetu. Takav stav će nam biti od koristi! Osim toga, bilo bi dobro podsjetiti se situacije u kojoj se našao Josif kada je stigao u Egipat kao rob. On je u zatvoru proveo najbolje godina svoje mladosti, a bez ikakve krivice! Mora da se osjećao potpuno zaboravljenim od Boga. Takođe, kada je jedan zatvorenik kasnije zaboravio da je obećao da će reći faraonu o njemu kad izađe iz zatvora!

Posle dvije godine, kada je faraon trebao nekoga da mu protumači snove, sjetili su ga se kao čoveka sa takvim vještinama

ma! To je bilo u pravo vrijeme. Josif je tada spasio i Egipat i sopstvenu porodicu tokom godina gladi, jer im je bilo dozvoljeno da žive u Egiptu, gdje su kasnije postali narod!

Konačno, voljela bih da vas zamolim da se molite za mir u Jerusalimu! Ljudi tamo kao nacija nose najveći teret na svijetu - za sve nas! Još uvijek važi da ono što Bog postavlja da bude najviše, đavo pokušava da postavi da bude najniže. U duhovnom svijetu se tokom istorije čovječanstva neprestano pritiska „dugme za ponavljanje“. To je zato što ti duhovi tame

sami po sebi nisu kreativni.

Danas možemo pročitati 6. poglavlje knjige proroka Nehemije i uporediti sa onim što se ovih dana dešava u Izraelu. Netanjahu želi ponovo da izgradi Jerusolim za jevrejski narod!

Na kraju, sjetite se prve zapovijesti. Nijedan drugi „bog“ se ne može obožavati u bilo kom obliku! Isus je na sebe preuzeo odgovornost za ovu planetu još od početka vremena (Psalam 33). Proročke reči možete smatrati unaprijed napisanom „istorijom“!

Helene Lazarević, Lillesand

**PLOD PRAVEDNIKA JE DRVO ŽIVOTA
I MUDAR JE ONAJ KOJI ZADOBIIJA DUŠE.**

PRICE SOLOMONOVE 11:30

AGAPE

VERUJ BOGU DA ĆE TE ISCELITI

„Ja sam Gospod, koji te isceljuje.“
2. Mojsijeva 15:26 (SSP)

Zašto nije isceljena svaka bolesna osoba za čije se isceljenje neko molio? Mi ne znamo i Bog nam ne govori. Znamo da sumnja i nevera mogu da ometaju manifestaciju Njegove sile i čudesa u našim životima. Kada se Isus vratio u svoj rodni grad ka ljudima koji su ga najbolje poznavali, čitamo: „I ne učini onde mnogo čuda zbog njihovog neverovanja“ (Matej 13:58, Čarnić).

Ali postoje aspekti isceljenja koje nikad nećemo u potpunosti razumeti. Pavle piše: „Trofima sam, bolesnog, ostavio u Militu“ (2. Timoteju 4:20, SSP). Zašto je Pavle, koji je čak i mrtve vaskrsavao, ostavio bolesnog prijatelja umesto da se pomolio za njega i video njegovu isceljenje?

Postoje mnoge stvari koje mi ne znamo o Bogu, ali evo jedne stvari koju sigurno znamo: „Ja

sam Gospod, koji te isceljuje.“ I pošto je On rekao: „Ja, Gospod, ne menjam se“ (Malahija 3:6, SSP) i „Isus Hristos je isti i juče i danas i doveka“ (Jevrejima 13:8, SSP), i mi na temelju Njegove reči možemo da tražimo isceljenje od Njega. Jedna od poslednjih izjava koju je Isus rekao pre nego što je napustio zemlju je bila: „Ovo su znaci koji će pratiti one koji veruju: ... polagaće ruke na bolesnike i oni će ozdravljati“ (Marko 16:16-18, NSP).

Da li veruješ da Bog i danas isceljuje ljude? Ako veruješ, onda budi poslušan ovim biblijskim stihovima: „Ako je neko od vas bolestan, neka pozove k sebi starešine crkve, a oni neka se pomole nad njim i pomažu ga uljem u ime Gospoda, i molitva vere izlečiće bolesnika – Gospod će ga podići“ (Jakov 5:14-15, SSP).

Bob Gass

Gore navedeno izučavanje Božije Reči je intelektualna svojina UCB-Srbija

DESET MALIH HRIŠĆANA

Deset malih hrišćana volelo je krevet,
Jedan se uspavao, na službi ih devet.

Devet malih hrišćana, a lije li lije,
Osam dođe na molitvu, jedan doš'o nije.

Osam malih hrišćana, popreko se gleda,
Jedan se sablaznio, ostalo ih sedam.

Sedam malih hrišćana, šire lošu vest,
Najmanji se razočara, prežive ih šest.

Šest malih hrišćana, a veliki svet,
Još jedan se izgubi i sad ih je pet.

Na pet malih hrišćana, šibaju svi vetri,
Jednog jeres oduva, i sad ih je četiri.

Četri mala hrišćanina, a humanitarci svi,
Jedan osta bez paketa i sad ih je tri.

Tri mala hrišćanina, "svetiji" neg' Trojica,
Jedan svoje carstvo zida, ostadoše dvojica.

Dva mala hrišćanina, svaki svoje gleda.
Svaki za se, svaki u se, svak' je sebi jedan.

Jedan mali hrišćanin, traži novi žar,
Hristu drugog dovede i već ih je par.

Dvoje malih hrišćana, u molitvi stoje,
Još jedan se obrati i sad ih je troje.

Troje malih hrišćana ...

SVRŠENO JE!

*On nije ovde! Uskrsnuo je kako je rekao! Dođite i vidite mesto gde je bio položen.
(Matej 28:6)*

Na sam dan svog uskrsnuća, stupio je Isus, naš Otkupitelj i Gospod, među svoje učenike i rekao im, da je izvojevao na krstu pobjedu nad grijehom, sotonom, svetom i smrću. Doneo im je mir koji je stekao svojim gorkim stradanjem, sopstvenom krvlju.

Isusova muka, krst i uskrsnuće je bilo neophodno da bi otkupljenje bilo moćno i pravosnažno, kako bi iskupljeni mogli da budu dovedeni u dra-

goceni odnos s Njim - Bogom, u kojem se i sam On, kao Sin Čoveči, imao prema Bogu Ocu.

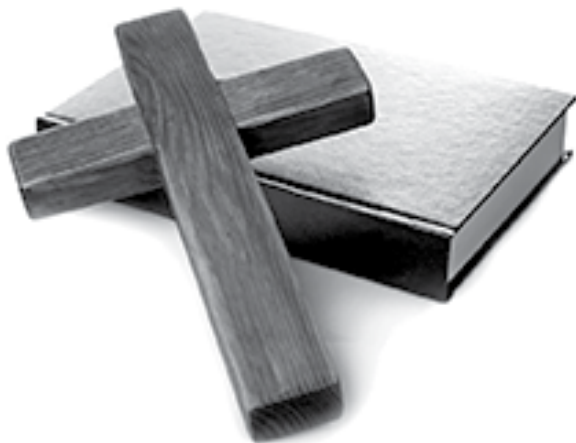
Pošto je na krstu pretrpeo neizrecive patnje da bi izvršio volju svoga Oca, povikao je glasno: „Svršeno je!“, i onda je izdahnuo. Smrću na krstu delo otkupljenja je bilo završeno, a uskrsnućem je bilo zapečaćeno (tj. postalo savršeno). Tako je On i mogao sada poručiti svojim učenicima: Moj Otac je sada i vaš Otac. Moj Bog i vaš Bog.

Isus je ustao trećeg dana! Njegov grob je ostao zauvek prazan!

Izvor: Manna

ETIKA SLUŽBE

ponašanje oslikava karakter

Poruka u ovom i sledećem pismu je naučavana od strane Derek Princa grupi pastora i vođa na Kubi 1996. godine. Zbog zabrana kubanske vlade, Dereku je bilo dozvoljeno da govori samo malim grupama u kućnim okruženjima. Njegovi komentari su bili upućeni vođama u tom mestu, ali se jednako primenjuju na hrišćane širom sveta.

„Gospod daje silu svom narodu, Gospod mirom blagosilja svoj narod.“ (Psalam 29:11)

O ovoj temi nikada pre nisam konkretno govorio. Hrišćanska etika, ili kako bi se hrišćanski službenici trebali odnositi jedni prema drugima. Pre

svoga, želeo bih da pogledam situaciju iz Božije perspektive. U gradu Havana, kažemo da postoji mnogo crkvi. Ali ja ne mislim da to Bog tako vidi. Bog vidi samo jednu crkvu. Nakon svega, Isus će oženiti Crkvu, a On nije bigamista! On će oženiti samo jednu Crkvu. Dakle, dok mi razmišljamo o mnogo različitih crkvi, Bog vidi samo jednu Crkvu i ja verujem da Bog priznaje samo jednu Crkvu u Havani.

Kada je Pavle pisao svoje poslanice, nikada nije pisao Baptističkoj crkvi u Korintu ili crkvi Otvorene Biblije u Efesu. Nije pisao Evandeoskoj crkvi u Filipima ili Katoličkoj crkvi u Rimu.

Uvek je pisao Crkvi u gradu. Daleko smo otišli od toga sa našim denominacijskim obeležijima, ali ja ne verujem da je Bog promenio svoje mišljenje. Ono što mi vidimo kao mnogo različitih zajednica, Bog vidi samo jednu. On vođe tih zajednica naziva starešinama, ali starešinama u jednoj Crkvi. Ono što mi nazivamo pastorima crkvi, Bog naziva starešinama u Crkvi. Zbog toga, veoma je važno da različite starešine znaju kako da se odnose jedni prema drugima. Veoma je lako postati egocentričan i razmišljati kao da je crkva moja, i da se samo na to fokusiramo. Trebamo videti jedni druge kao da su starešine u jednoj crkvi. Veoma je važno da znamo kako da se odnosimo jedni prema drugima.

Milost proizvodi dela

Rekao bih da je osnovno pitanje hrišćanski karakter. Nakon svega, način na koji se ponašamo je izraz našeg karaktera. Zato ću govoriti o hrišćanskom karakteru. Pre svega, želim da kažem da ono što mi jesmo proizlazi iz milosti. Govoreći da imate milost bez dela varate sami sebe. Hajde da pogledamo jedan ili dva odeljka.

„Milošću ste spaseni posredstvom vere! To ne dolazi od vašeg truda – Božiji je dar. Ne stiče se delima, da se niko ne bi hvalio.“ (Efescima 2:8-9)

Pavle naglašava ovde da smo spašeni milošću a ne delima. Spašeni smo verom, a ne onim što činimo. Ali vera ne staje tu, to nije kraj milosti. Pavle nastavlja u stihu 10:

„Mi smo, naime, njegovo delo, stvoreni posredstvom Hrista Isusa, da činimo dobra dela koja je Bog unapred pripremio za nas.“

Dakle vidimo da smo spašeni milošću, ali ta milost proizvodi dobra dela. Ako ne činimo dobra dela, mi u stvari nemamo milost.

Onda vidimo u Titu 2:11-14: „Jer Bog je otkrio svoju milost radi spasenja svih ljudi. Ona nas odgaja da odbacimo bezbožnost i svetovne želje, te da živimo razumno, pravedno i pobožno u ovom svetu, očekujući blaženu nadu i slavno pojavljivanje našega velikoga Boga i Spasitelja Isusa Hrista. On je dao sebe za nas da nas otkupi od svakog bezakonja i da za sebe očisti izabrani narod koji predano čini dobro.“

Na početku tog pasusa, Pavle govori: „Bog je otkrio svoju milost“, ali onda govori kako nas milost „odgaja“. Milost nas uči kako da živimo. Onda govori o osnovi našeg života, što je očekivanje povratka Isusa. Govori o Isusu da je sebe dao za nas na krstu „da nas otkupi od svakog bezakonja i da za sebe očisti i zabrani narod koji predano čini dobro“.

Dakle vidite, milost se uvek ispunjava u dobrim delima. Ako vam govorim o stvarima koje bi trebali raditi i način na koji bi trebali živeti, ne govorim da je to po delima. Umesto toga, to je proizvod milosti. Ali ako milost ne proizvodi dobra dela, onda to nije milost.

Greh i grešna priroda

Hajde da pogledamo u Efescima 2 i pročitamo ove stihove svi zajedno:

„I vi ste nekada bili mrtvi zbog svojih prestupa i greha. Tada ste živeli u skladu sa duhom ovoga sveta, u skladu sa vladarom vazdušnih sila. On je duh koji je sada na delu među onima koji se ne pokoravaju Bogu. Među ovima smo bili svi mi, živeći po našim prirodnim željama i udovoljavajući volji

tela i uma. I mi smo po prirodi bili deca gneva, kao drugi.“

Na početku, Pavle kaže da smo mi nekada bili „mrtvi zbog svojih... Greha“. Na kraju kaže: „I mi smo po prirodi bili deca gneva.“ Dakle, postoje dva povezana problema. Jedan su naša grešna dela; drugi je naša grešna priroda. Ako naša grešna priroda nastavi da postoji, onda ćemo nastaviti da činimo iste grehe. Mora postojati rešenje koje se takođe suočava sa našom grešnom prirodom. Rešenje je krst – tu se Bog obračunava sa našom grešnom prirodom.

U Rimljanima 6:6, Pavle kaže: „Znamo, naime, da je naš stari čovek razapet s Hristom, da se obesnaži naše telo, te da ne budemo više robovi grehu.“

Ovo je Božiji lek za našu grešnu prirodu. Kao što sam rekao mnogo puta, Božiji lek je pogubljenje. On ne čini reformu grešne prirode. Ne odvodi grešnu prirodu u nedeljnu školu ili u crkvu. On ima samo jedno rešenje i to je pogubljenje. Dobra vest je da se pogubljenje desilo pre dvadeset vekova. Kada je Isus umro na krstu, naš stari čovek je bio razapet sa Njim. Ovo je istorijska činjenica. Ne

zavisi od toga da li mi to znamo ili verujemo. Ali saznanje i verovanje može promeniti naše živote.

Dakle Pavle kaže: „Znamo, naime, da je naš stari čovek raspet.“ Postoje mnogo delova tela Hristovog koji nisu primili ovu istinu. Rezultat je da ljudi greše, kaju se, ispovedaju grehe i oprosteno im je, ali nastavljaju dalje i počinju da greše ponovo jer se nisu obračunali sa grešnom prirodom. Mora postojati rešenje za grešnu prirodu.

Pogled unazad

Pre mnogo godina, bio sam pastor maloj zajednici u Londonu. Imali smo tri ulična sastanka svake nedelje u centru Londona, i ja sam bio jedan od onih koji su propovedali. Jedne noći tokom tog perioda imao sam veoma živopisan san. Video sam ljude kako stoje u krug kao što smo i mi stajali na uličnom sastanku, i bio je čovek u sredini kruga koji je propovedao. Rekao sam sebi: „Ono što on govori je dobro, ali mi se ne sviđa kako izgleda.“ Imao je uvijeno

stopalo i uvrnuto telo. Nakon što sam se probudio, pomislio sam: „Prosto ne razumem.“

Nekih nedelju dana kasnije, opet sam sanjao isto. Zato sam shvatio da Bog verovatno pokušava da mi kaže nešto. Zato sam rekao: „Gospode, u vezi sa snom i čovekom koji je propovedao. Ono što je govorio je dobro, ali mi se nije dopalo kako je izgledao. Nešto obogaljeno je bilo u vezi sa njim.“ Pa sam pitao: „Ko je bio taj čovek?“ I Bog je rekao: „Ti si taj čovek. Tvoje propovedanje je dobro, ali postoje stvari u tvom životu koje mi se ni malo ne dopadaju.“

Bilo je uskršnje vremen, i razmišljao sam o smrti Isusa na krstu. Imao sam mentalnu sliku brda sa tri krsta na njemu. Bili su prazni, a središnji krst je bio viši od ostala dva. Sveti Duh mi je rekao: „Za koga je napravljen krst u sredini?“ A onda me je upozorio: „Razmisli pre nego što odgovoriš.“ Zato sam zastao za trenutak i razmislio. Onda sam rekao: „Srednji krst je bio napravljen za Barabu, ali u

poslednjem trenutku Isus je zauzeo njegovo mesto.“ Onda je Sveti Duh rekao: „Ali ja sam mislio da je Isus uzeo tvoje mesto.“ Rekao sam: „Da.“ Sveti Duh je rekao: „Ti mora da si Baraba.“ I odmah sam razumeo da je moja priroda grešna, tako izopačena i zla kao Barabina. Ali kada je Isus otišao na krst, nije samo zauzeo mesto Barabe, već i mesto Dereka Princa. I pomislio sam za sebe: „Pa razumem to, ali kako to može postati istina u mom iskustvu?“

Onda sam razmišljao o frazi: „Verovanje srcem i ispovedanje usana.“ (Rimljanima 10:9-10). I onda sam shvatio: „Nije dovoljno da verujem u srcu, moram to ispovediti i svojim usnama.“ Onda sam pomislio: „Šta ako ne radi?“ Na kraju sam video da moram učiniti ispovedanje usa-

na. Zato sam počeo da govorim: „Kada je Isus umro na krstu, i moja stara priroda je umrla u Njemu.“ I postepeno je to postalo istina za mene i iskusio sam unutrašnju promenu sopstvene prirode. I dalje nisam savršen, ali sam veoma drugačiji nego što sam bio.

Duplo rešenje

Ovo je duplo rešenje. Moraju nam gresi biti oprošteni, ali takođe bi trebalo da se i naša stara priroda umrtvi. Kao što je Pavle rekao u Rimljanima 6:11:

„Tako i vi sebe smatrajte mrtvima grehu, a živima Bogu u Hristu Isusu.“

Ranije, u Rimljanima 6:6, Pavle je rekao: „Naš stari čovek (je) razapet sa Hristom.“ Ali u stihu 11 on govori: „Vi sebe

smatrajte mrtvima grehu?" Izmislio sam ovu priču o čoveku, njegovoj ženi i deci. Taj čovek je bio veoma loš čovek. Radio je sve ono što ne rade ljudi koji idu u crkvu. Pio je viski, pušio i gledao loše programe na televiziji. Te nedeljne večeri imali su predivnu službu. Vratili su se kući presrećni. U stvari, pevali su pesme koje su čuli u crkvi. Odjednom su shvatili da će se čovek veoma naljutiti ako čuje pesme. Zato su se utišali, i tiho ušli u sobu, ali čovek se nije pomerio. Njegova cigara je bila pored njega, ali nije pušio. Njegov viski je bio pored njega, ali ga nije pio. I odjednom su shvatili šta se desilo. Imao je srčani napad i umro je. Dakle, vidite, umro je grehu. Cigare ga nisu privlačile. Viski ga nije privlačio. Nije ga interesovala televizija. Bio je mrtav!

Na pitanje: „Šta znači biti mrtav grehu?“, moj zaključak je ovo: To znači da te greh ne interesuje. Ne privlači te, i ne izaziva nikakvu reakciju kod tebe. Pavle kaže: „Smatrajte sebe mrtvima grehu“ (Rimljanima 6:11). Ovo je jedini put izlaska iz problema greha. Ali se dešava jedino kroz krst. Ne postoji drugi put.

Primena krsta

Nedavno sam bio veoma zabrinut o svim budalastim stvarima koje se dešavaju u telu Hristovom. I sve lažne doktrine i lažna proročanstva koja preplavljuju Crkvu. Tražio sam od Boga da mi pokaže koja je zaštita. I nedavno, pokazao mi je vrlo jednostavno, da je jedina zaštita krst – krst primenjen na život vernika. Gde se krst ne primenjuje, hrišćanstvo je lažna religija, jer se cela religija gradi na krstu. To je razlog problema u telu Hristovom. To je razlog svake prevare, lažnog učenja i lažnih proročanstava: Kada se krst ne propoveda, i kada se krst ne primenjuje.

Bez krsta, hrišćanstvo je lažna religija. Nema čvrstu osnovu i njene tvrdnje nisu tačne. Kao i svaka lažna religija otvorena je za napad i demonsku prevaru. Jedina zaštita je krst. Uvidevši to, teret u mom umu je nestao. Ne da sam srećan zbog situacije, ali je makar razumem. Shvatam da nema zaštite od Sotone osim krsta.

Morao sam da zapitam sebe: „A šta je sa mojim životom? Koje mesto krst zauzima u mom životu?“ Zato sam se okrenuo Galatima 2:20, što je Pavlovo

lično svedočanstvo.

„S Hristom sam razapet. Zato ne živim više ja, nego Hristos živi u meni” (Galatima 2:19,20).

Da li je ovo istina za moj život? Da li sam zaista razapet sa Hristom? Ili sam i dalje prilično živ? Krst je jedina zaštita. U Galatima 5:24 piše: „Oni koji pripadaju Hristu, razapeli su svoju grešnu prirodu sa strastima i požudama.”

Ovo je opis onih koji zaista pripadaju Hristu. Ne piše da su članovi određene crkve. Nisu baptisti ili prezbeterijanci ili katolici. To nije njihova odlika. Jedina odlika onih koji zaista pripadaju Hristu je da su razapeli svoje telo.

Naš deo

Videli smo u Rimljanima 6 da je Pavle rekao: „Naš stari čovek je raspet.” To je bilo nešto što je Bog učinio. Ali u Galatima 5:24, Pavle govori nešto što vi trebate učiniti. Morate prikovati eksere u svoju grešnu prirodu. A raspeće je uvek bolno. Nema bezbolne zaobilaznice.

Uzmite primer mlade žene koja želi da nađe muža. Imamo slatku, mladu devojkicu od 18 godina, koja je hrišćanka, i član dobre crkve, i sreće mladića od

20 godina, koji se veoma zainteresovao za nju. Nije hrišćanin, ali počinje da dolazi sa njom u crkvu nedeljom. Njen pastor koji dobro opaža joj savetuje: „On ne dolazi u crkvu zato što želi Hrista. On dolazi u crkvu zato što želi da oženi tebe. A kada te jednom oženi, neće više dolaziti u crkvu.” Ova mlada žena ima težak izbor. Može zabiti eksere u svoju grešnu prirodu i reći ovom čoveku: „Neću više nikakvu vezu sa tobom. Nisi hrišćanin. Ja jesam.” To je bolno, ali bol ne traje dugo.

Druga stvar koju može uraditi je da ignoriše pastorov savet. Ostaviti ovog čoveka bi bilo previše bolno, pa se udaje za njega. Petnaest godina kasnije, ima troje dece, a on odlazi sa drugom ženom. Recite mi, šta je bolnije? Reći ne mladiću? Ili udati se za njega i imati jedan život petnaest godina i ostati bez muža? Na bilo koji način, patite. Jedan bol donosi oslobođenje. Drugi se završava katastrofom.

Svako od nas u nekom trenutku ima izbor. Da li ću zabiti eksere u svoju prirodu? Da li ću udovoljiti svom telu i završiti u katastrofi?

Derek Prince

Prevela *Ivana Radunović*

ŽENA

Jeste li primijetili kako se u Svetom pismu uvijek muškarci penju na planine kako bi komunicirali s Gospodom? U svetim spisima, gotovo i nemamo prilike čuti za žene koje idu u planine, a znamo i zašto, zar ne?

Zato što su žene bile prezauzete održavanjem života; nisu mogle napustiti bebe, obroke, domove, ognjišta, vrtove, i hiljadu drugih odgovornosti... da bi se penjale na planine!

Razgovarala sam sa prijateljicom prije neki dan, objašnjavala joj kako se kao moderna žena osjećam uvijek nedovoljno „slobodna” od svojih odgovornosti, nikad na dovoljno tihom,

ili dovoljno svetom mjestu za ono zajedništvo kakvo želim sa Bogom.

Njezin me odgovor snažno dojmio: „Zato Bog dolazi ženama. Muškarci se moraju popeti na planinu da bi se susreli sa Bogom, ali Bog dolazi ženama gdje god se one nalazile.”

Sedmicama sam razmišljala o njezinim riječima i pretraživala Pismo tražeći potvrdu onoga što mi je rekla.

Bog uistinu dolazi ženama ondje gdje jesu, dok rade svoj uobičajeni, svakodnevni posao.

Susreće ih kod bunara gdje crpe vodu za svoje porodice, u njihovim domovima, u njihovim

kuhinjama, u njihovim vrtovima.

Dolazi k njima dok sjede pored bolesničkih kreveta, dok rađaju, brinu o starijima i nemogućima, dok obavljaju obrede žalovanja i ukopa.

Čak i kod prazne grobnice, Marija je prva svjedočila Hristovu uskrsnuću, a bila je tamo jer je obavljala ženski posao, pripremala je Hristovo tijelo za ukop.

U ovim naizgled svakodnevnim i uobičajenim zadacima, te

su se žene iz Svetog pisma našle licem u lice sa Bogom.

Pa ako se, poput mene, ikada počnete žaliti zbog činjenice da nemate toliko vremena provesti s Bogom u planinama koliko biste željele, zapamtite: Bog dolazi ženama. Zna gdje smo i kakav teret nosimo. On nas vidi, a ako otvorimo oči i srce, vidjećemo i mi Njega, čak i na najobičnijim mjestima i u najobičnijim stvarima.

Heather Farrell

ŽENE SU POPUT JABUKA NA DRVETU

Žene su poput jabuka na stablu. One najbolje nalaze se na vrhu drveta. Muškarci ne žele prići tim najboljim, jer imaju strah da neće pasti i povrijediti se. Umjesto toga biraju jabuke koje padnu na zemlju, bez obzira što nisu tako dobre, ali su zato lako dostupne. A jabuke koje su na vrhu drveta, o njima misle da imaju neku manu.

Ali zaista su NEVJEROVATNE! Te jabuke samo moraju biti strpljive i čekati da im pravi muškarac priđe, taj koji bude imao hrabrosti uspjeti se do vrha drveta.

Ne smijete padati kako bi ste bile dostupne, a taj koji vas bude trebao i bude volio, uradiće sve da bi vas osvojio.

Žena je nastala od muškarčevog rebra, ne iz njegovih nogu da bi bila gažena, ne iz glave da bi bila nadređena, već iz boka - na jednakom nivou, ispod ramena da bi bila zaštićena i pokraj srca da bi bila voljena.

Nepoznati autor

OPROŠTENJE

"I oprostite nam dugove naše kao što i mi opraštamo dužnicima svojim"
(Matej 6: 1-15)

Ako su ogovaranja drugih, napadi na naš ugled ono najteže što moramo snositi, kako bi smo reagovali na nepravednu kritiku ili lažne optužbe? Pre svega, trebalo bi da molimo i za one koji nas kritikuju i za nas same. Teže je mrzeti nekoga pošto si se za njega molio. Tvoje ponašanje prema toj osobi sada postaje više blago nego odbojno.

Održavaj duhovno dostojanstvo koje će te sačuvati da ne padneš na nivo osobe koja te napada. Počni da razmišljaš što možeš dobro da učiniš za tu osobu. To je nadvladavanje zla dobrim. Voleći svog neprijatelja, mi se uzdižemo iznad njega, i stvaramo mogućnost pobeđivanja. Šta ako ga ne pobeđimo? Nije važno jer, ponašajući se na hrišćanski način, zadobijamo sopstvene duše. Tako u svakom slučaju, mi pobeđujemo!

Vočman Ni

SVJEDOČANSTVO

Moja životna priča neka bude na ohrabrenje svima te jasna poruka da izlaz zaista postoji!

Zovem se Pera. Rođen sam u Rumi, Srbija, gde sam proveo veći dio svog života. Već sa 12 godina sam počeo da idem na fudbalske utakmice. Navijanje i tuče su bili sastavni dio mog života.

Posle samo dve godine takvog života, počinjem sa konzumacijom cigareta, alkohola te lakih droga. Sa 17 godina, poči-

njem već uzimati velike količine alkohola i lekova.

Želeo sam biti neko ko ustvari nisam, a u tome mi je droga pomagala. Godine su prolazile, a droga je bila sve prisutnija u mom životu. Jedan po jedan od mojih prijatelja su umirali ili su završili u zatvoru. Ostao sam sam 2008. godine, odbačen od društva, pa čak i od svoje porodice.

Moj sledeći korak je bio da oduzmem sebi život. To mi nikako nije polazilo za rukom i uvijek sam ostajao živ. Imao sam u međuvremenu saobraćajnu nesreću u kojoj sam jedva ostao živ, ali opet nisam uvideo da ustvari ima neko kome je stalo do mene i ko ima plan za moj život.

Ponovo sam pokušao da se ubijem velikom dozom heroina, i tad je uspelo. Bio sam mrtav nekoliko minuta. Ali su me oživelili. Nakon 7 dana sam već bio u Reto centru gdje počinje moja transformacija.

U Reto centru sam proveo 4 godine. Prve dve godine u centru su bile prekretnice za moj

život. Bio sam čist od poroka i u sigurnom okruženju, jer je centar bio hrišćanski. Nisam prihvatio Boga za te dvije godine.

U jednom trenutku sam odlučio da trebam ići kući, i da sam spreman da ponovo živim van centra. Tokom te sedmice, kada sam planirao da izađem iz centra i idem kući, dobio sam poziv i saznao sam da mi mama ima rak, a sestra tumor. To je za mene bio znak da zaista trebam ići svojoj kući kako bi njima pomogao i mogao biti uz njih.

Bio sam na sastanku koji smo imali svako jutro i poslije toga zvanično sam bio spreman da krenem. Čovek koji je dijelio ohrabrenje to jutro, čitao je stih iz Biblije koji glasi: „Prizovi me u nevolji svojoj, izbavit ću te a ti me proslavi” (Psalam 50:15).

Tim stihovima Gospod je prvi put meni govorio direktno u srce. Rekao mi da će se On pobrinuti i za moju majku i sestru, a da od mene želi da ja svoj život predam Njemu i Njega sle-

dim. To je bio ključni moment kada sam ja odlučio da idem za Njim. Ostao sam još dvije godine u centru kako bi pomagao novim momcima koji su dolazili.

Iz centra sam izašao 2012. godine i vratio sam se u Rumu, gde sam pronašao lokalnu crkvu i priključio joj se. Nedugo zatim upoznao sam moju suprugu, i onda smo otišli živeti u BiH. Sada trenutno imamo našeg sina, živimo i radimo u Tuzli, služimo u lokalnoj Evanđeoskoj crkvi. Ja vodim službu Royal Rangers – kraljevski izviđači.

Život sa Bogom jeste velika avantura. Usponi, padovi, iskušenja, radosti... sve je to sastavni dio hrišćanskog života, ali ono što mene drži i vodi jeste činjenica da je moj Bog živ, da i danas djeluje kao i pre mnogo, mnogo godina. Daj mu šansu i ti! On te neće izneveriti.

Pera Grabović, Tuzla

**Prizovi me u nevolji svojoj,
izbaviću te a ti me proslavi.**

Psalam 50:15

ISUS JE USKRSENJE I ŽIVOT

Jovan 11:25-26

*Isus joj odgovori: „Ja sam uskrse-
nje i život. Ko veruje u mene, ži-
veće ako i umre. I ko god živi i
veruje u mene, neće doveka
umreti.“*

UVOD

Kad god se iznese neka teorija, niko je neće shvatiti ozbiljno ukoliko se to ne može dokazati. Kada gledamo sport, nije važno koliko neko govori o tome kako je dobra njegova igra; to se mora demonstrirati na terenu.

Na primer, ljudi misle da su borilačke veštine filozofija, ali

borilačke veštine podrazumevaju borbu. Dakle, čovek mora da dokaže koliko su njegove veštine borilačkih veština dobre u stvarnoj životnoj situaciji ili na takmičenju.

Isus je rekao: „Ja sam uskrse-
nje i život.“ Govorio je da Njegova istina može uzeti ono što je mrtvo i učiniti ga živim. (Podizanje nečega iz smrti i vraćanje u život je krajnja demonstracija moći u ovom univerzumu.)

Sve ostale religije su samo verovanja, pravila, ceremonije i filozofije koje ne vode istinskoj demonstraciji uskrsenja i života. Dokaz hrišćanstva nije krš-

tenje u vodi, već preobražaj srca koji potiče od živog Boga koji uzima naše srce od kamena i daje mu srce od mesa, oživljavajući nas od smrti (Jezekilj 36:26).

ISUS JE USKRSENJE

Jovan 11:17–23

Kad je Isus došao tamo, saznao je da je Lazar već četiri dana u grobu. Pošto je Vitanija bila oko petnaest stadija udaljena od Jerusalima, mnogi Jevreji su došli k Marti i Mariji da ih uteše za bratom. Kada je Marta čula da Isus dolazi, poslala mu je u susret, dok je Marija ostala kući. Marta reče Isusu: „Gospode, da si ti bio ovde, moj brat ne bi umro. Ipak, sada znam da će ti Bog dati što god zatražiš od njega.“ Isus joj reče: „Uskrснуće tvoj brat.“

Ponekad Bog dugo čeka pre nego što donese izbavljenje ili odgovori na molitvu, jer želi da primi slavu! Što je veći izazov, to je veće svedočanstvo.

U ovom slučaju, čak je dozvolio i svom dragom prijatelju Lazaru da umre pre nego što je i pokušao da ga poseti. Naravno, ovaj izveštaj iz Jovana 11 pokazuje kako je Isus na kraju podigao Lazara iz mrtvih čak i

nakon što je bio četiri dana u grobu.

Marta mu odgovori: „Znam da će uskrsnuti u Poslednji dan.“ Isus joj odgovori: „Ja sam uskrsenje i život. Ko veruje u mene, živeće ako i umre.

(Jovan 11:24–25)

Ovde se čini da je Marta mislila da se Isus samo pozivao na doktrinu poslednjeg suda. Stoga je ograničavala Isusa na buduću nadu ili događaj. Međutim, Isus je doneo konačnu budućnost u sadašnjost i pokazao je da može doneti ukus večnosti i snagu da dođe u stvarnu životnu situaciju neke osobe.

Shodno tome, Isus je pojašnio mnoge načine na koje je On uskrsenje.

Kao prvo, On je u stanju da osobu koja je fizički preminula vrati u život onako kako je to učinio sa Lazarom.

Čuo sam za mnoge ljude koji su vaskrsli iz mrtvih u moderno doba. Kaže se da je evangelist Smit Viglsvort podigao oko 11 ljudi iz mrtvih. Prijavljeno je da je Hajdi Bejker koja se nalazi u Mozambiku takođe podizala mrtve. Veliki Afrički proroci poput Džozefa Babalole navodno

su podigli brojne ljude iz mrtvih. (Vidi knjigu „Veliki preporodi, veliki preporoditelji“ Abi Alove.)

Drugo, on uskrsava duhovno mrtve.

U Jovanu 5:24 piše: „*Zaista, zaista vam kažem: ko sluša moju reč i veruje onome koji me je poslao, ima večni život, te ne ide na sud, nego prelazi iz smrti u život.*“

Čovek po imenu Michael Pierre me doveo Hristu 10. januara 1978. godine dok smo zajedno večerali u Vašingtonu. Tog trenutka sam prvi put u životu osetio mir. Osvrćući se unazad, shvatam da sam iz smrti doveden u život, od sotonine moći do Božje snage. Od tada sam razumeo Bibliju i bio sam gladan čitati Sveta pisma više nego gladan hleba.

Pre nego što sam se spasio, reč mi je bila dosadna. Međutim, nakon što sam se spasio, to je za moju dušu bio život! Od tog dana video sam hiljade ljudi koji su došli Hristu i iskusili svoje duhovno uskrsenje iz mrtvih (Efescima 2:1–6).

Konačno, On će nas sve podići poslednjeg dana i ujediniti naše duše sa našim smrtnim

telima koja su se vratila u prah (1. Korinćanima 15:51-54). Tog dana ćemo imati duhovno telo koje može postojati i funkcionisati istovremeno i u fizičkom i duhovnom svetu. Ovo telo će biti višedimenzionalno. Biće poput Isusovog tela na način na koji je uspeo da prođe kroz zidove, pojavi se i nestane, a istovremeno jede hleb i ribu sa svojim učenicima.

Na Uskrsnju nedelju slavimo uskrsenje Isusa Hrista iz mrtvih. Više nije mrtav, već je zauvek živ. Ima ključeve pakla i smrti (Otkrivenja 1:17-18).

Na današnji dan i vi možete iskusiti Isusovu stvarnost onako kako sam ja. Mogli ste da vidite sebe kao one kojima je oprošteno i koji su spašeni. Možete preći iz smrti u život, iz moći zloga u moć Božjeg carstva

Konačno, ako ste već hrišćani, Isus bi mogao uzeti vašu bezizlaznu situaciju u životu i ponovo vam dati nadu. Može vam vratiti život, dobre odnose i osećaj svrhe.

Moja molitva je da se mnogi okrenu Isusu i odvrata od prilagođavanja ovom svetu.

Joseph Mattera

O LJUBAVI

*„Vidite koliku ljubav nam je Otac darovao: da se zovemo Božija deca! A to i jesmo. Svet nas ne poznaje zato što nije upoznao njega.“
(1. Jovanova 3:1)*

Ljubav ne poznaje granice. Svako želi imati ljubavi u izobilju. U ljubavi svi uživaju i svako je želi više i više.

Kada upoznamo ljubav, od nas se traži da je uzvratimo. Da li smo sigurni da ispunjavamo tu jedinu zapovest?

„A Isus mu reče: Voli Gospoda, svoga Boga, svim svojim srcem, svom svojom dušom i svim svojim umom. To je prva i najveća zapovest. A druga je slična ovoj:

Voli svoga bližnjega kao samoga sebe.“ (Matej 22:37-39)

Ljubiti tatu znači verovati mu kao malo dete (Matej 18:4)! Ljubiti Stvoritelja znači biti opčinjen Njime i to pokazati kroz slavljenje! Ljubiti Cara nad carevima znači poštovati Ga više nego bilo kog cara ikada!

Ovakvim ispunjavanjem jedine zapovesti mi ljubimo Boga, umesto da samo kažemo da Ga ljubimo.

Preispitajmo da li je naš život ispunjen Božjom ljubavlju i zapitajmo se kako ga ljubimo?!

Blagosloven dan.

Vlatko Moravek, Novi Sad

PLAMENI JEZICI

„Kada je došao dan Pedesetnice, svi su bili zajedno na jednom mestu. Odjednom sa neba dođe huk, kao kad duva silan vetar, i ispuni svu kuću u kojoj su sedeli, a oni ugledaše nešto slično plamenim jezicima, koji se razdeliše pa se po jedan postavi na svakog od njih.“ (Dela 2:1-3, SSP)

Kod Jevreja vatra je uvek bila simbol božanske prisutnosti. Bog je govorio sa Mojsijem iz grma u kojem je gorela vatra. Vatreni stub je bio znak Božjeg prisustva za Izrael. Planina Sinaj je gorela vatrom, a to je bilo mesto gde je Bog otkrio svoj zakon svome narodu. Tako, ni jedan simbol ne može biti

prikladniji za ovu priliku od „plamenih jezika koji se razdeliše pa se po jedan postavi na svakog od njih“. To je bio simbol brze i pobedonosne sile samoga Boga koji je došao da poseti svoj narod i uvede ga u novo i slavno otkrivenje.

Vatra simbolizuje čišćenje. Starozavetni proroci su govorili da će doći Onaj koji će sinove Levijeve pretopiti i očistiti kao zlatar koji čisti svoje srebro i zlato. Jovan Krstitelj je ovo očišćenje najavio kao jednu od službi Isusa Hrista.

„On će vas krstiti Svetim Duhom i ognjem. U ruci mu je vejača i on će očistiti svoje gumno

i skupiće svoju pšenicu u ambar, a plevu će spaliti neugasi-
vim ognjem.“ (Matej 3:11-
12, SSP)

Vatra je medijum koji pose-
bno ima moć da očisti metal;
ona ga topi i odvaja nečistoće
(šljaka) koje se nalaze unutar
njega. Ovaj proces se može po-
navljati nekoliko puta, tako da
metal može postići veliku čisto-
ću. Sveti Duh jeste taj koji koji
ima snagu da pokaže i očisti te-
lesni karakter, telesno razmiš-
ljanje, razne grehe (propuste) i
sve ono što je „neprijateljstvo
prema Bogu“, što ne želi da se
pokori Njegovom zakonu iz na-
še prirode, odnosno života. Pe-
tar je svedočio na dan Pedeset-
nice, da su njihova srca bila o-
čišćena verom.

Činjenica da su vatreni jezici
sišli na svakoga od njih, nas na-
vodi na razmišljanje da se sva-
kome od njih ustvari dogodilo
nešto lepo. Mi znamo šta se nji-
ma desilo, jer znamo šta je bilo
sa apostolima. Uporedimo sa-
mo njihove živote pre dana Pe-
desetnice i posle toga. To je bilo
zbog prisustva Svetoga Duha u
njihovim životima. Njihova sla-
ba i pokvarena ljudskost je bila
promenjena kroz Njegovu pri-
sutnost u njima. Telesne i sebič-

ne želje su bile zamenjene savr-
šenom ljubavlju Božjom izlive-
nom u njihova srca kroz datog
im Svetoga Duha.

Raniji osećaji ozlojađenosti i
osvete, njihov slepi fanatizam
(pristranost) su potpuno nesta-
li u ovom njihovom iskustvu s
Bogom, i oni su postali opsed-
nuti željom da postanu sluge
svim ljudima. Njihova srca su
bila očišćena verom. „Dve sile
su pobedile moj greh“, rekao je
Maclaren. „Jedna je, krv Isusa
Hrista koja me pere od svakog
greha iz moje prošlosti; druga
je vatreni uticaj Svetog Duha
koji me čini i drži očišćenim i
čistim.“

Vatra je simbol transforma-
cije božanske sile (energije). U
prirodi vatre je da transformiše
(pretvori) stvari u svoju vlasti-
tu sliku - u vatru. Vatra je des-
truktivna, a opet i kreativna,
transformišuća. Sveti Duh je u-
neo silu u njihove živote. Oni su
bili transformisani od sumnji-
vaca, neaktivnih, neodlučnih
ljudi u hrabre, herojske naveš-
tače evanđelja Isusa Hrista. Nji-
hova ljudska priroda je iz kore-
na bila promenjena kroz silu
Svetoga Duha.

Strah, koji ih je tako čvrsto
držao nestao je. Postali su hra-

bri. Kakav neverovatan entuzijazam je obeležavao ove ljude! Kakvu veliku revnost su samo imali! Kakva vatrena ljubav! Oni su bili u plamenu Božanske sile.

„Čovek u vatri je nepobediv“, rekao je Samuel Chadwick. „Pakao se trese kada se čovek nađe u vatri Svetoga Duha. Đavolje utvrde odolevaju svemu, ali ne i ovoj vatri. Crkva je bez sile, slaba jer nema vatru Svetoga Duha.“

Jedna od najvećih potreba današnje Crkve je veliko izliće Svetoga Duha. To je nešto što će spaliti svu našu hladnoću i formalnost, nešto što će uništiti našu nezainteresovanost i dati nam entuzijazam, dinamiku i učiniće da naše veroispovedanje postane živo i stvarno u našim životima, zapaliće nas pobedonosnom i transformirajućom silom koja se neće ugasiti ni u najhladnijim okolnostima.

Ovo iskustvo će potpuno promeniti naše živote prema Hristovom liku, a ne prema nama samima ili nekom čoveku. Zar to nije ono šta Pavle misli kada kaže: „Živim, ali ne više ja, nego u meni živi Hristos. A to što sada živim u telu, živim u veri u Sina Božijega, koji me je

voleo i samoga sebe dao za mene.“ (Galatima 2:20, SSP)

Sveti Duh nije očistio samo njihove telesnosti (mane i slabosti), već ih je i uveo u dublje značenje i karakter osobe Isusa Hrista. Hrist je njima mnogo više značio posle ovog iskustva. Oni su sada imali sa Njim svesnije i dublje zajedništvo. Oni su mu bili duboko privrženi, a takvi nisu bili pre ovoga iskustva.

Vatra je takođe simbol stabilnosti i snage (moći). Vatra otvrdne meke glinene posude koje je napravio грнčar. Vatra kali metal i čini da postane tvrd i upotrebljiv. Daje snagu, stabilnost (pouzdanost), istrajnost (upornost). Ovi vernici na dan Pedesetnice nisu bili samo očišćeni od svoje „šljake“ i ispunjeni ljubavlju prema Hristu, nego i snagom i stabilnošću u svom karakteru, unutrašnjom duhovnim potencijalom koji ih je činio kadrima da pobeđuju u svim okolnostima.

Oni su posedovali božansku silu i snagu koja nije mogla biti savijena (pobeđena) od pritiska sveta, koja ne može biti uništena ni u progonstvu, već koja ih čini uvek i u svemu pobednicima. Oni su bili svesni da u nji-

ma samima postoji ova božanska snaga, znali su da je imaju. Sveti Duh je došao i prema obećanju Isusa Hrista, i iz njih su potekle reke žive vode. Kao velika reka koja teče i uliva se u okean, tako je ova snaga tekla iz njih i savlađivala svaki otpor, prepreku na svom putu od strane ovoga sveta.

Oni su stajali kao divovi usred žestoke opozicije i progonstva. Izdržali su svakakve patnje čak do smrti sa ogromnim heroizmom, slično svome Gospodu. Oni su nosili evanđelje kroz hladan paganski svet, i izdržali sve kušnje sotone i nje-

govih legija poslanih na njihov na put.

Vatra simbolizuje očišćenje, silu i moć Svetoga Duha. I mi danas možemo imati naš lični dan Pedesetnice, možemo imati sve ono što simbolizuje vatra, i u našem životu. „Hrišćani“, rekao je McLaren, „treba da budu vatreni za Boga. Mi treba da budemo kao vatrena bića ispred Božjeg prestola, serafimi, duhovi koji blješte i služe Mu. Mi treba da budemo slični Bogu, koji je vatren u svojoj ljubavi.“

Corlett D. Shelby
SIMBOLS OF PENTECOST

SVETI DUH SVJEDOČI
NAŠEM DUHU
DA SMO DJECA BOŽIJA.

POSLANICA RIMLJANIMA 8:16

AGAPE

ČOVEK I ŽENA

„Čuli ste kako je kazano starima: Ne čini preljube. A ja vam kažem da svaki koji pogleda na ženu sa željom, već je učinio preljubu u srcu svom. A ako te oko tvoje desno sablažnjava, iskopaj ga i baci od sebe: jer ti je bolje da pogine jedan od udova tvojih negoli sve telo tvoje da bude bačeno u pakao. I ako te desna ruka tvoja sablažnjava, odseci je i baci od sebe: jer ti je bolje da pogine jedan od udova tvojih negoli sve telo tvoje da bude bačeno u pakao. Tako je kazano: Ako ko pusti ženu svoju, da joj da knjigu rasmusnu. A ja vam kažem da

svaki koji pusti ženu svoju, osim za preljubu, navodi je te čini preljubu; i koji puštenicu uzme preljubu čini.” (Matej 5,27-32)

Za učenika koji sledi Isusa Hrista ne sme da postoji nikakva požuda koja bi bila bez ljubavi. Ona je za njega zabranjena. Sledenje znači samoodricanje i potpuno vezivanje na Isusa, i zato učenik nikad sebi ne sme dopustiti da ima požudne želje. Požude, trajale one makar samo i jedan trenutak, odvajaju učenika od Isusa i odvode telo u pakao. One znače

prodavanje „roga za sveću“, gubitak večnosti neba za samo jedan trenutak telesnog uživanja.

Čoveku je teško da poveruje, da će odricanje od požude biti stostruko nagrađeno. On se ne pouzdaje u nevidljivo, nego grabi vidljivi plod požude i užitka. Tako se strmoglavljuje sa puta, prema Isusu, i odvaja se od Njega. Požuda vodi u neveru, te nju treba već zato odbaciti. Ni jedna žrtva, koju Isusov učenik zbog toga treba da podnese, nije prevelika. Oko je manje vredno od Hrista, isto tako i ruka. Ako oko i ruka služe požudnim željama i tako nas sprečavaju da u čistoći sledimo Isusa, onda nam je bolje žrtvovati njih nego Isusa Hrista. Dobitak koji donosi požuda mnogo je manji od štete koju ona nanosi - dobijaš užitak oka i ruke za jedan trenutak, a gubiš telo za večnost. Tvoje oko koje služi nečistim požudama, ne može da gleda Boga.

Nije li ovde na mestu pitanje: „Postavlja li Isus ovu zapovest u doslovnom smislu ili samo u prenesenom? Ne zavisi li o odgovoru na ovo pitanje celi naš život? Nije li, gledajući držanje učenika, već dat odgovor?

Pred tim, čini se veoma ozbiljnim pitanjem, naša nas volja savetuje da bežimo od odluke. Ako bi bilo rečeno: „Naravno da ovo ne treba shvatiti doslovce“, tada bismo pobegli pred ozbiljnošću zapovesti - ne bi nam ona valjala. S druge strane, ako bi bilo rečeno: „Naravno da zapovest treba shvatiti doslovce“, tada bi se očitovala načelna apsurdnost hrišćanske egzistencije i tako bi se ponovno omalovažila ova zapovest i učinila nam se opet neprihvatljivom.

Upravo to, što nije moguće naći odgovor na ovo pitanje, omogućava da se nađemo potpuno uhvaćeni u Isusovu zapovest. Tada ne možemo pobeći ni na koju stranu. Uhvaćeni smo i moramo se pokoriti. Isus ne prisiljava svoje učenike da žive u jednom nečovečnom grču, on im ne zabranjuje pogled, nego nastoji da ga skrene na sebe. On zna da će njihov pogled tako ostati čist, sve ako je i usmeren prema ženi. On ne navaljuje na učenike jedno nepodnošljivo breme, nego im milostivo pomaže po svom Evanđelju.

Isus od svojih učenika ne traži da se žene ili udaju, ali

posvećuje brak po Zakonu tako što ga proglašava neraskidivim. Tamo gde se ipak jedna strana odvoji, on zabranjuje ponovnu ženidbu odnosno udaju. Po toj zapovesti Isus oslobađa brak od sebične požude i užitka i želi da uspostavi međusobno služenje u ljubavi. To je moguće samo sledeći Hrista.

Isus ne kudi telo u njegovim prirodnim zahtevima, nego neveru koja je u tom telu. On ne ukida brak, nego ga učvršćuje i posvećuje po veri. Takođe, i u braku, učenik će moći očuvati svoju povezanost sa Isusom samo kroz pokornost i odricanje. Isus je njegov gospodar i u braku. Time je brak učenika nešto drugo nasuprot građanskom braku. To nije neko omalovažavanje braka nego njegovo posvećenje i punina.

Čini se da se Isus svojim zahtevom za neraskidivošću braka protivi starozavetnom Zakonu. No, On sam potvrđuje sklad između Njega i Mojsijevog Zakona (Matej 19,8). „Zbog okorelosti srca“, Izraelcima je bilo dopušteno otpusno pismo, da bi se sprečila veća razuzdanost. Ipak, namera starozavetnog Zakona u skladu je sa Isusovom, jer je reč o čistoći braka,

o braku sa verom u Boga. Ta čistoća se održava i čuva kroz zajedništvo sa Isusom, u posvećenju Njemu.

Isusu je stalo do potpune čistoće Njegovih učenika. Zato On hvali i potpuno odricanje od braka zarad kraljevstva Božjega. Brak ili celibat nisu kod Isusa nikakav program, on oslobađa svoje učenike od bludništva i u braku i izvan njega. To bludništvo je greh protiv vlastitog tela i protiv samog Hristovog tela (1. Korinćanima 6,13-15). I tela učenika pripadaju samom Hristu i udovi su Njegovog tela. Hrist, Sin Božji, imao je ljudsko telo i mi imamo zajedništvo sa Njegovim telom, zato je bludništvo greh prema Isusovom telu.

Isusovo je telo bilo raspeto. Apostol govori onima, koji pripadaju Hristu, da razapnu svoje telo sa njegovim strastima i požudama (Galatima 5,24). Stoga je ispunjenje i starozavetnog Zakona samo u raspetom i izmučenom telu Isusa Hrista. Pogled na to telo i zajedništvo sa tim telom, koje je za učenike bilo predano, daje učenicima snagu za čistoću, svetost koju Isus nalaže.

Dietrich Bonhoeffer

ŽIVETI KAO SO I SVETLO

"Blaženi su siromašni duhom, jer je njihovo carstvo nebesko. Blaženi su žalosni, jer će se oni utešiti. Blaženi su krotki, jer će oni naslediti zemlju. Blaženi su gladni i žedni pravednosti, jer će se oni nasititi. Blaženi su milostivi, jer će oni biti pomilovani. Blaženi su čisti srcem, jer će oni Boga gledati. Blaženi su mirotvorci, jer će se oni sinovi Božiji nazvati. Blaženi su prognani radi pravednosti, jer je njihovo carstvo nebesko. Blaženi ste kad vas nagrde i usprogone i nabede svakim zlom lažući mene radi. Radujte se i kličite, jer je nagrada vaša velika na nebesima; jer su tako progonili proroke koji su bili pre vas..." (Matej 5:3-11)

Svaki narod ima neke svoje karakterne crte, po kojima je poznat. Tako, i građani - narod carstva Božijeg trebalo bi da imaju svoj karakter, po kome bi bili poznati među ljudima. Isus u svom govoru, poznatom kao „Blaženstva“, navodi osam karakteristika koje On želi da vidi kod svojih sledbenika...

I. SIROMASI U DUHU

Osnovna karakterna crta koju Isus u nama želi izgraditi jeste

da budemo ljudi u potrebi: „*Blaženi su siromašni duhom...*“

Stari Grci su imali dve reči za siromaštvo: jedna je opisivala siromahe, koji su ipak nekako preživljavali; dok je druga označavala nemaštinu - potpune siromahe, koji nisu imali ama baš ništa i koji će umreti, ako im neko ne pomogne. Isus upravo ovde koristi ovu drugu reč koja znači „*potpuni siromah*“.

Prvim blaženstvom, Gospod poručuje da nezavisna osoba nikako neće ući u carstvo Božje, niti carstvo Božje može ući u nju. Ko kaže: „Ja nisam siromašan, ne treba mi spasenje, svojom ću snagom uspeti, ne treba mi niti Isus, niti krst" - takva osoba ostaje izvan carstva.

Tek kada shvatimo, da smo u stvarnosti potpuni siromasi, da ništa ne možemo Bogu dati kako bismo zauzvrat dobili večni život, da ni naša najbolja ljudska nastojanja ne mogu isplatiti dug za greh, tek tada, kada shvatimo da smo u potpunoj potrebi, možemo biti u zajedništvu sa Isusom i primiti blagoslove carstva.

Ovo siromaštvo duha, koje u stvari znači potpunu ovisnost o Bogu, ne samo da je bitno za ulazak u hrišćanski život, nego je uslov za svo naše hrišćansko iskustvo. Onog trenutka kada

postanemo nezavisni i sami sebi dovoljni, Gospod će nam govoriti kao onima iz Laodikeje: „Zato što govoriš: bogat sam i obogatio sam se i ništa mi ne treba, a ne znaš da si bedan i kukavan i siromašan i slep i go“ (Otkrivenje 3:17).

Razmisli: Jesi li zaista takva osoba da u potpunosti ovisiš o Gospodu, da On zadovolji sve tvoje najdublje potrebe?

II. ONI KOJI TUGUJU

Druga karakterna crta koju Gospod želi u nama izgraditi jeste, da žalimo zbog greha: „Blaženi su žalosni...“

Ovo blaženstvo zaista nema ništa zajedničko sa žalošću koju osećamo, na primer, na sahrani ili pri nekoj tragediji. Takva je žalost normalno i prirodno ljudsko osećanje i zajedničko je i vernicima i nevernici.

Tuga o kojoj je ovde reč, ve-

zana je za carstvo Božije. Tiče se naše lične osetljivosti na greh, ono što vređa Boga, ono što povređuje ili uništava nas same ili druge. Ona je suprotna stavu: „Šta me briga... Šta su zaslužili, to su i dobili... Tako im i treba...“ Ne. Ona gleda u uzroke tragedija, i tuguje, jer tu vidi razne grehe koje su do te tragedije doveli: ponos, preljuba, zavist, požude...

Oni koji tuguju jesu poput roditelja koji vodi duhovnu borbu za odlutalo dete, poput hrišćanina na kolenima koji sa Isusom saoseća i plače za izgubljenim dušama.

Osoba koja tuguje nije sebe izolovala od bola, žalosti i povreda. Ona žali zbog svojih propusta, ali isto tako jednako i zbog tuđih. Ako neprestano težimo za ličnim samozadovoljstvom, ne možemo se poistovetiti sa suzama i saosećati sa čovekom koji je u bolu. Oni koji tuguju primiće utehu - pomoć iz Božje ruke. Oni koji nikada ne tuguju, umreće u egocentričnoj praznini.

Razmisli: Jesi li osoba koja istinski tuguje zbog povreda i boli koje je naneo greh i da li i koliko saosećaš sa onima koji pate?

III. KROTKI

Treća karakterna crta koju Hrist želi da vidi kod svojih sledbenika jeste „blaga snaga discipline“: „*Blaženi su krotki...*“

Reč *krotak* nije popularna. Većina ljudi krotkost dovodi u vezu sa blagim, plahim ili slabim. Za ovaj svet, takvi su ljudi slabići i gubitnici.

No, originalno značenje reči koju Isus koristi sasvim je drugačije. Reč *krotak* opisuje divljeg pastuva koji je pripitomljen i njegova je snaga sada pod kontrolom, i je korisno usmerena. *Krotko* opisuje uravnoteženu osobu koja, na primer, niti skuplja novac u čarapi niti ga razbacuje. Dakle, krotkost jeste snaga samokontrole, ali ona u sebi sadrži i blagost - ljubaznost.

Na primer, kada Isus svoje sledbenike poziva na blagost, zapravo traži da sprovede blagu snagu discipline. Samo takva vrsta ličnosti može „naslediti zemlju“, jer samo takav temperament neće sve upropastiti. Krotka osoba zna za samodisciplinu podređenosti i umerenosti.

Razmisli: Želiš li ti postati disciplinovan čovek, uravnote-

žen i blag? Ili jesi li takav?

IV. ŽEDNI I GLADNI

Četvrta karakterna crta koju Isus želi videti u nama jeste da budemo „*gladni i žedni pravednosti*“.

Postoje razni stepeni (nivoi) gladi i žeđi. Glad koju mi osećamo za hranom u podne, posle obilnog doručka, poprilično se razlikuje od gladi osobe koja je pre nekoliko dana pojela samo malu porciju pirinča. No, Isus ovde govori o još većoj gladi - gladi tako silnoj, da se u momentu mora zadovoljiti, inače nastupa smrt.

Često se naši životni ciljevi tiču stvari koje su oko nas: posedovanje kuće, novog automobila, određenog zvanja, finansijske sigurnosti, ali svaki cilj koji želimo postići, a koji je izvan nas, može se izgubiti. Moja kuća, auto, posao mogu mi se oduzeti... Takođe, i moja porodica, zdravlje, prijatelji... Kada sve to nestane, šta mi ostaje? Jov se morao suočiti sa tim pitanjem. Kada je sve nestalo, ostala je njegova neporočnost. Ono „*ko sam*“, ne može mi se oduzeti, ono uvek ide sa mnom.

Isus traži od nas da žednimo i gladujemo za onim što nam se

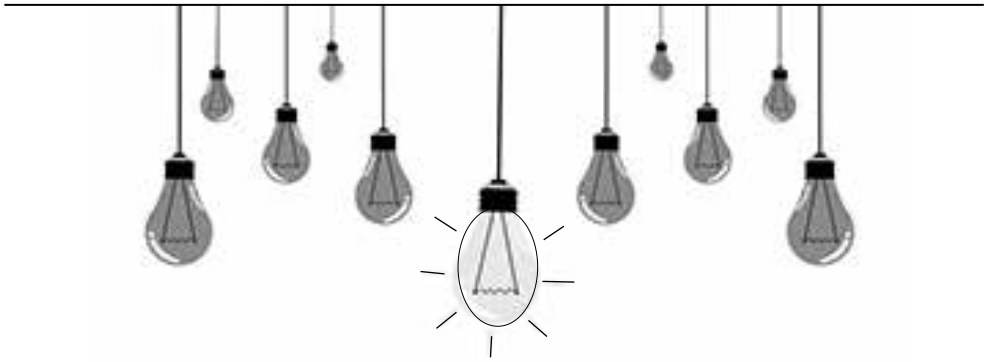
ne može oduzeti, onim što je u nama - pravednost. A svaki onaj koji traži i teži da živi po pravednosti i istini, iskusiće Boga i nasitiće se.

Razmisli: Poseduješ li u svom životu duboku čežnju da iskusiš Boga i da njegova pravednost (istina) prebiva u tebi?

V. MILOSRDNI

„*Blaženi su milostivi...*“ Ovo je peti cilj koji Isus postavlja pred nas. To je voljnost da na sebe preuzmemo sramotu drugih, tj. poistovetimo se sa njima.

Becky Pippert je ispričala jednu zgodu crkve u Portlandu (Oregon). Vernici su odlučili da se mole za pomoć Gospoda u zadobijanju studenata sa obližnjeg fakulteta. I jednog je nedelnog jutra jedan student ušao u punu crkvu. Bos, znojav, dugokos, u šorcu i potkošulji. Sva su mesta bila zauzeta, te on krene napred među sve one pristojno obučene i namirisane divne hrišćane i sedne na pod ispred prvog reda. U vazduhu se osećala napetost i komešanje. Ubrzo, jedan stari vernik ustane i polako krene napred. Napetost je još više porasla u očekivanju, da će ugledni starac ovog neurednog mladića ispra-

titi napolje. Ali onda se desilo nešto, što je zauvek obeležilo život ove crkve. Uz očitu muku i sporost uzrokovanu godinama i stanjem zglobova, stari se vernik spustio na pod i seo pored mladića. U zajednici nije bilo suvog oka... Poruka je bila shvaćena!

Eto čoveka koji je iskazao milosrđe, koji se poistovetio sa onim koji je drugačiji i koji pati. Milosrdni primaju nazad od Boga ono što daju drugima: milosrđe - milost!

Razmisli: Da li stojiš po strani ili se poistovećuješ sa sramotom i potrebama drugih?

VI. ČISTA SRCA

Šesto, sledbenik Isusa Hrista rado prihvata unutrašnje čišćenje: „*Blaženi su čisti srcem...*“

Čistoću srca je nemoguće postići sopstvenim naporom. Ako želiš čisto srce, drži se prvih pet blaženstava: budi o-

soba u potrebi, tuguj zbog greha. Vežbaj blagu snagu discipline, žedni za Bogom, uzmi na sebe sramotu drugih, i onda gledaj kako Bog za uzvrat čisti tvoje srce.

Svako srce ponekad treba biti očišćeno od: gorčine, besa, ponosa, požude, depresije... Kada takav sadržaj ispuni naše srce, ne možemo više videti Boga. Zato je Sveti Duh u našim srcima poput suzne žlezde u oku. Priljavština uđe u oko, ali je suzna žlezda preplavi tečnošću i ispere nečistoću napolje. Zasi-gurno, svi mi dok hodamo prašnjavim putem života, pokupimo na sebe razne prljavštine, ali sve dok smo osetljivi na podsticaj Duha Svetoga, krv Hristova će sprati svaki greh i nečistoću.

Razmisli: Jesi li osoba koja dozvoljava Bogu da je opere iznutra ili si toliko zaprljan da ne možeš više videti Boga?

VII. MIROTVORCI

Sedma odlika koju Gospod želi na nama jeste da budemo mirotvorci: „*Blaženi su mirotvorci...*“

Voleti mir i stvarati mir su dva različita pojma. Prvo stanje je pasivno, a drugo aktivno. Graditi mir znači ustati iz svojih udobnih fotelja i uključiti se aktivno „u igru“, po cenu i vlastite žrtve.

Graditi mir znači pomoći da dođe do izmirenja između dve stranke. Isusov prvi zadatak kao mirotvorca jeste da prekine neprijateljstvo između nas i Boga Oca. Slediti Isusa mirotvorca znači svedočiti nevernicima, biti Hristov poslanik i ambasador pomirenja. Na taj način se poistovećujemo sa Sinom Božjim.

Kada se ljudi pomire sa Bogom, lakše nalaze mir između sebe. To je jedini efikasan način da se okonča krug mržnje i osvete, neprijateljstvo između muža i žene, roditelja i deteta, brata i sestre, prijatelja i prijatelja, neprijatelja i neprijatelja...

Razmisli: Jesi li poznat kao osoba koja pomaže pomiriti poremećene odnose, osoba kojoj je stalo da se nevernici pomire sa Bogom, osoba koja veruje da je

to jedini put ka istinskom miru?

VIII. PROGONJENI

Poslednja karakterna crta koju Isus navodi jeste da naučimo „nositi svoj krst“: „*Blaženi ste kad vas nagrde i usprogone i nabede svakim zlom lažući mene radi...*“

Odanost prethodnim blaženstvima ne stvara „ljigave mlakone“. Naprotiv, posedovanje nabrojanih odlika ukazuje da naš život oblikuje Bog, a ne okolina i okolnosti. Potrebno je mnogo hrabrosti, da bi se bilo drugačiji od „standarda“ koji propisuje ovaj svet.

Suobličavanje sa Isusom (a sva su blaženstva osnovne karakteristike Hristovog života, tj. ličnosti) može nam doneti prezir drugih, pa čak i progonstvo. Razlog tome je što ljudi ne vole da im se govori o njihovim grešima, ne vole da im bilo ko uznemirava savest i zato će uvek nastojati da takve odbace ili ućutkaju.

Odbacivanje, što ga Isus počinje, ne mora uvek biti fizičko progonstvo, već može biti i prefinjenije, lukavije, poput onoga u Atini, gde je poruka o Isusu naišla na pompu, umesto na batine i kamenje (Dela apostolska

17). Dakle, može to biti i tapšanje po leđima, ali bez toga da se prizna ili prihvati Onaj koji uzrokuje našu različitost i „dobrotu“.

Isus zahteva, da naš odgovor na odbacivanje bude radost, jer je to znak da nam je više stalo do Njegovog priznanja, negoli do mišljenja ljudi. Kraljevstvo nebesko pripada onima koji svoju vernost Bogu i time dokazuju, i voljno plaćaju.

Razmisli: Da li ti je više stalo do onoga šta Bog misli o tvom ponašanju ili ti je važnije mišljenje ljudi?

ZAKLJUČAK

Isus želi da u nama izgradi ovih osam karakternih crta. Ako ovakvo nastojimo živeti, bićemo „blaženi“ - blagosloveni. Šta znači biti blagoslovljen?

Reč blagoslov nalazimo pedeset i pet puta u Novom zavetu, ali se ona nikada ne odnosi na materijalno blagostanje. Uvek je opisuju dva vida stanja:

(1) Kada nas Bog bezuslovno prihvata i priznaje za svoje - imamo Božju naklonost, i (2) kada se odnosi na radost i mir našeg unutrašnjeg bića, što proizlazi iz takvog Božjeg prihvatanja.

Reč „blagoslov“ opisuje stanje koje ni jedna spoljašnja sila ne može taknuti. To je unutrašnje dobro, iskustvo Božjeg prihvaćanja i duboke radosti koja proizlazi iz bliskosti sa Njime.

Osoba koja živi „blaženstva“ postaće so zemlji i svetlo svetu, pravi Isusov svedok, jer u sebi nosi istinske karakterne crte svoga Gospoda. Takav će hrišćanin zbog svoje različitosti, na ljude oko sebe vršiti veoma veliki uticaj.

Danas, kada bismo mi ozbiljno primenili Božju Reč i odlučili da budemo i postanemo ono što Bog želi, dali bismo najbolji mogućći doprinos ovom pokvarenom i mračnom svetlu - bili bismo mu prava so i pravo svetlo!

George Wood

OSAM NAČINA ZA OHRABRENJE VAŠEG PASTORA

Pastori su ponekad najusamljenije osobe u crkvi. Često su njihovi radni sati dugi, plata minimalna, a kritika s kojom se susreću poprilična i stalna. Osjećaji razočarenja, obeshrabrenja i poraza mogu mučiti i najbolje među njima. Pavlov savjet iz Poslanice Galatima 5:13, „da služimo jedni drugima u ljubavi“ trebao bi nas ohrabriti da ne zaboravimo ni naše pastire. Ovdje je osam načina kako bismo mogli učiniti njihove živote boljima.

Smanjite kritiku

Prezbiterijanski sveštenik Fred Rodžers, voditelj televizijske emisije „Komšiluk gospodina Rodžersa“, ispričao je priču o tome kako je kao student Teološkog sjemeništa nedjeljom pohađao različite crkve da bi čuo različite sveštenike. Jedne nedjelje je čuo kako je rekao „*najjadniju propovijed u cijelom svom životu*“. Ali, kada se okrenuo prijateljici pored sebe, ugledao ju je u suzama. „*To je baš ono što sam trebala čuti*“, rekla je Rodžersu. „*Tada sam shvatio da*

je prostor između toga šta neko radi onako kako najbolje umije i onoga ko je u potrebi, sveto tlo. Duh Sveti je transformisao slabu propovijed zbog moje prijateljice – a kako je na kraju ispalo - i zbog mene.“

Za razliku od radnika čiji rad se ocjenjuje jedanput ili dvaput godišnje, pastori su izloženi kritici svake sedmice nakon službe. Nije neuobičajeno čuti ljude kako govore „*muzika je bila veoma loša*“, „*izbor pjesama nije bio dobar*“ ili „*služba je bila dosadna*“. Trebali bismo zapamtiti da i najduhovnije vođe ulažu mnogo truda i rada da bi svake sedmice učinili slavljenje i službu jedinstvenim i posebnim.

Redovno se molite

Molite se da Bog obaspe vašeg pastora obiljem ljubavi, nade, radosti, vjere, mira, snage, mudrosti i hrabrosti. Molite za zrelost svojih duhovnih vođa i njihov rast u vjeri. Imajte na umu ovo zrnce mudrosti njemačkog pisca Goethea: „*Ako se ophodiš prema osobi onako kakva jeste, ona će ostati takva. Ali, ako se*

ophodiš prema njoj onako kakva bi mogla biti, tada će postati ono što može i što bi trebala biti.“

Izrazite zahvalnost napismeno

Izgovorena pohvala je uvijek dobro došla, ali pismena pohvala se može iznova i iznova čitati godinama. Tako, kad sljedeći put čujete od pastora nešto što vam se sviđa, zahvalite mu se pisanom porukom.

Iskoristite svoje vještine za blagoslov

Jeste li vješti s kompjuterom? Pomozite pastoru da savlada nove vještine na kompjuteru. Jeste li mehaničar? Ponudite svoje usluge besplatno, ili uz smanjenu naknadu. Jedan pastor kog poznajem se sjeća: *„Bio sam pastor u svojoj prvoj ckrvi, malo zajednici sa ograničenim prihodima. Dok sam tamo služio, počeo sam imati probleme sa zubima, a nisam mogao da priuštim liječenje. Kakva je to bila radost kad mi je jedan stomatolog u crkvi ponudio besplatno svoje usluge! Liječenje je zahtijevalo desetak odlazaka njemu, i on me liječio pažljivo i s radošću. Pomislio sam na tog doktora mnogo puta i njegova ljubaznost sve do danas nastavlja blagosiljati moj život.“*

Ućutkajte ogovaranja

Ako čujete negativne komentare, odogovorite na njih pozitivnim. Ako se širi neka netačna informacija, ispravite je s tačnom. Ako ljudi ogovaraju, jednostavno otidite. Zapamtite da Biblija čvrsto osuđuje ogovaranja i neoprez-an govor. Jakovljeva poslanica 1:26 kaže: *„Umišlja li ko da je pobožan, a ne obuzdava svoj jezik, sam sebe vara jer je njegova pobožnost nevrijedna.“* Psalam 78:58 govori: *„Jezik svoj od zla suspreži i usne od riječi prijevarnih!“*

Ako vidite neku potrebu, ponudite pomoć

Neki ljudi razljute svoje duhovne vođe govoreći: *„Trebali biste...“* Takav pristup je rijetko dobrodošao i gotovo uvijek je kontraproduktivan. Ako vidite potrebu, pristupite svom vođi i kažite da biste voljeli pomoći. Ako prepoznate neko područje koje bi se moglo poboljšati, preuzmite odgovornost za to i ponudite pomoć.

Budite aktivni u svojoj ckrvi, uključite se u predavanja, vodite radionice, pjevajte u horu, nahranite gladne. Pitajte svog pastora gdje i kako možete upotrijebiti svoje darove.

Usvajajte i primjenjujte duhovne darove

Ništa tako ne oduševljava pastora više nego kad ljudi usvajaju propovijedi i učenja. Zamislite iznenađenje i zadovoljstvo jednog pastora u Virdžinija Biču, kada je pozdravio novu ženu u crkvi i saznao da je ona tu došla zbog ljubaznosti člana crkve koji je bio njen komšija.

„Odnedavno sam rastavljena, samohrana sam majka i nova sam u ovom mjestu“, rekla je pastoru. „Da bi skupila za stanarinu i izdržavanje svoje troje djece, radim dva posla. To mi ostavlja jako malo vremena za rad u vrtu. Bilo mi je olakšanje vidjeti da korov nije preplavio cijeli vrt, kao što sam se bojala da će se desiti. Međutim, jednom dok sam se vraćala kući usred radnog vremena, otkrila sam zašto korov još uvijek nije zauzeo cijeli vrt. Moj 86-godišnji komšija, član vaše crkve, bio je na koljenima čupajući moj korov. Jedva da sam i poznavala ovog čovjeka, a i njemu je bilo neugodno što je uhvaćen u tom anonimnom činu ljubaznosti. Objasnio mi je da vas je čuo kako propovijedate o važnosti življenja u ljubaznosti, pa je odlučio to staviti u praksu tako što će čupati korov u mom vrtu.“

Jednom pastoru u Vašingtonu je radost preplavila srce kada je grupa žena usvojila propovijed baziranu na Isusovim riječima „*Ne sudite, da ne budete suđeni*“ (Matej 1:5). Nakon što su čule propovijed, žene su odlučile kupiti poklone za buduću bebu mlade žene koja im je čuvala djecu dok su bile u Biblijskoj školi. Bila je neudata, skoro na socijali i bez ikakve podrške svoje porodice i oca svog djeteta. Ta mlada žena je bila do suza dirnuta tom neočekivanom ljubaznošću. Kasnije, žene su objasnile pastoru: „*Vaša propovijed nas je naučila da je moguće pomoći nekome ko je u potrebi bez osuđivanja njihove situacije.*“

Odbacite svoje aršine

Nemojte očekivati da će vaši sadašnji duhovni pastiri rade stvari na isti način kao i njihovi prethodnici. Ostavite po strani vaše lične rasporede i prioritete. Umjesto toga, fokusirajte se na to da je vaš novi pastor onaj kog Bog upotrebljava da bi izvršio svoju službu. Služeći našim pastirima, osiguravamo da se oni osjećaju i ohrabreno i poštovano, kako bi mogli dalje služiti s entuzijazmom i energijom.

Victor Parchin

ČEMU NAS MOŽE NAUČITI ZLO VREME?

Čemu nas može naučiti zlo vreme? Imali smo slobodu izbora, kako smo je koristili? Sloboda je odgovornost jer svojom slobodom ne smemo da povređujemo druge ljude.

Danas kada gubimo slobodu, možemo da se preispitamo kako smo sa njom postupali i da li smo bili zahvalni što je imamo. Neko je sticao novac i materijalno bogatstvo. Sada je suočen sa mogućnošću da preko noći izgubi sve u šta je godinama ulagao. To je prilika da shvati da nije sve u novcu i da ima mnogo većih vrednosti u životu. Otvara mu se mogućnost da potraži te vrednosti. Imali smo zdravlje, a sada smo suočeni sa opasnošću da ga izgubimo.

Da li ćemo shvatiti vrednost zdravlja i konačno postati zah-

valni što ga imamo? Kako smo se odnosili prema svom zdravlju?

Imamo priliku da naučimo da ga čuvamo. Imali smo druge i prijatelje, sada ne možemo da ih vidamo, da ih zagrlimo i uživamo u njihovom društvu. To nam je prilika da osetimo lepotu čežnje. Svaka teskoba može poslužiti nekom dobru ako smo spremni da izvučemo pouku od Onoga koji nam ga je dao, a koje nismo znali da cenimo niti da Mu budemo zahvalni za to.

Ovo sve može biti prekretnica u našem načinu razmišljanja. Okrenimo se Bogu i Njegovim vrednostima da bi smo iz zlog vremena izašli kao pobednici.

Branka Klacić, Novi Sad

PRIHVATI ISUSA

„Ja (Isus) sam vrata, ako ko uđe kroz mene, biće spasen.“

(Jovan 10,9a)

„Svako ko prizove ime Gospodnje biće spasen.“

(Rimljanima 10,13)

***Ako još ne poznaješ Isusa Hrista kao svog Spasitelja i Gospoda,
moli ovu molitvu da Isus postane tvoj Spasitelj i Gospod.***

„Dragi Gospode, ja vjerujem u Tebe. Vjerujem da si poslao svoga Sina da umre na krstu za moje grijehе, da je On sahranjen i da je vaskrsnuo treći dan, baš kao što je i napisano u Bibliji. Kajem se za stvari koje sam učinio a koje su Te povrijedile. Molim Te oprosti mi moje grijehе. Molim Te dođi u moje srce i u moj život. Očisti me i pomoz mi da živim ispravno. Želim da se i moje ime nađe zapisano u knjizi života. Priznajem da si Ti moj Gospod i Spasitelj. Molim Te ispuni me Svetim Duhom kao što si obećao u Bibliji. Hvala Ti Gospode. U ime Isusa Hrista. Amin.“

Javi se ukoliko ti je potrebna pomoć u duhovnom rastu.

PROROČKI VODIČ DO KRAJA VREMENA

Iako Božje „skrivenе stvari“ ostaju skrivene, vernici mogu proučavati i postupati prema „otkrivenim stvarima“ kako ih je On učinio poznatim. Otkrijte kako postupanje prema tim stvarima osigurava naše očuvanje i konačnu pobjedu – i dozvoljava Crkvi da završi našu misiju.

Broj stranica: 181 • Format: 15x23 cm

Cena: 500 din • 4,50 € • 9 KM

KRAJNJA SIGURNOST

Derek Prince istražuje različite načine na koje Bog pruža sigurnost, naglašavajući uslove koje moramo da ispunimo da bismo se kvalifikovali za Njegovu zaštitu u svakoj oblasti naših života. Moramo imati čvrst temelj koji može da podnese pritiske i teškoće sa kojima se neizbežno suočavamo.

Broj stranica: 151 • Format: 15x23 cm

Cena: 500 din • 4,50 € • 9 KM

ZBOG ČEGA JE KRST TOLIKO VAŽAN

Vraćanjem centralne pozicije krstu i njegovom primenom u svom ličnom životu, ulazimo u Božiju svedovoljnu silu i Njegovu opskrbu za nas.

Vera je jedina osnova za pravdu koja je Bogu prihvatljiva. Koliko ja razumem evanđelje, Bog nam ne dozvoljava da išta dodajemo tom zahtevu vere.

Broj stranica: 156 • Format: 14x21 cm

Cena: 400 din • 4 € • 8 KM

PROBUĐENJE KOJE DOLAZI

Svako od nas ima ključnu ulogu u tom probuđenju koje tek treba da dođe. Kako da se pripremimo, da bi nas Gospod koristio u tom revolucionarnom dobu koje dolazi?

Činjenica je da što pre budemo spremni, tim pre ćemo i videti probuđenje.

Broj stranica: 264 • Format: 15x23 cm

Cena: 500 din • 4,50 € • 9 KM

*Priložene cene su informativnog karaktera i DPM zadržava pravo promene cena.

Poslane knjige plaćaju se pouzećem.

Ako želite podržati naše udruženje i misiju,
možete to uraditi kupovinom naših knjiga ili donacijom na račun:
325-9500700044980-85

Ukoliko želite pogledati izdanja Derek Prince misije posetite našu web stranicu.

Kako bi ste se informisali o novim akcijama molimo kontaktirajte nas na:

+381 64 4054744

info@derekprince.rs
miki.cobrda79@gmail.com

Derek Prince misija – Srbija
www.derekprince.rs

SYLOAM

MISIJA

IZDAVAŠTVO

E-KNJIJE

AUDIO
KNJIGE

VIDEO
MATERIJAL

DA VAŠ
DUHOVNI
RAST
NE BUDE
SAMO
SLOVO
NA PAPIRU

www.SYLOAM.eu

besplatno koristite dostupne materijale

FB: SYLOAM | MOB: 064 3430817 | EMAIL: syloam.media@gmail.com

MessengerX

Vaša aplikacija za svakodnevno učenje

Potpuno besplatna!

MessengerX.com

